

RAADSBSLUIT

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
2231389	Nijkamp, Monique	MID-TJZ	Claudio Bruggink
ONDERWERP			
Vaststellen van de definitieve Verordening Jeugdhulp 2e wijziging			

DE RAAD VAN DE GEMEENTE HENGelo BESLUIT:

vaststellen Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo 2e wijziging

PUBLIEKSVRIENDELIJKE SAMENVATTING

In het najaar van 2014 heeft de gemeente Hengelo lokale wetgeving (de Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo en het Besluit jeugdhulp gemeente Hengelo) vastgesteld ter de uitvoering van de Jeugdwet 2015. Inmiddels is er drie jaar gewerkt met deze wetgeving en zijn er de eerste richtinggevende uitspraken van onder andere de Centrale Raad van Beroep. Op basis van deze uitspraken is de conclusie dat de gemeente Hengelo op de goede lijn zit in de uitvoering van de Jeugdwet, maar dat het beleid op een aantal vlakken duidelijker en concreter moet worden gemaakt. Ook moet er een aantal (technische) wijzigingen worden aangebracht in de Verordening Jeugdhulp en de beleidsregels. De conceptverordening en beleidsregels zijn ter inzage gelegd voor een periode van 6 weken. Tevens is de Adviesraad Sociaal Domein om advies gevraagd. De inspraakperiode heeft geen reacties opgeleverd. De adviesraad Sociaal Domein heeft een advies uitgebracht. Waar mogelijk is dit advies doorgevoerd in de Verordening. De Verordening wordt nu ter vaststelling voorgelegd aan de gemeenteraad.

DE GEMEENTERAAD VAN HENGelo,

DATUM

De griffier

De voorzitter

RAADSADVIES

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
2231389	Nijkamp, Monique	MID-TJZ	Claudio Bruggink
ONDERWERP			
Vaststellen van de definitieve Verordening Jeugdhulp 2e wijziging			

AANLEIDING, DOEL EN WAT GING ER AAN VOORAF

In het najaar van 2014 is de lokale wetgeving (de Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo en het Besluit Jeugdhulp) vastgesteld ter uitvoering van de Wet Jeugdhulp. Na negen maanden is de Verordening voor de eerste keer aangepast. Inmiddels is er ruim drie jaar gewerkt met deze wetgeving en zijn er richtinggevendende uitspraken van onder andere de Centrale Raad van Beroep over een aantal onderwerpen. Op basis van deze uitspraken kan de conclusie worden getrokken dat de gemeente op de goede lijn zit in de uitvoering van de Jeugdhulp, maar dat op een aantal vlakken het beleid moet worden aangescherpt en dat een aantal (technische en redactionele) wijzigingen aan moet worden gebracht in zowel de Verordening als het Besluit. Daarnaast is vanuit uw gemeenteraad de wens geuit aandacht te geven aan de bevoegdheden en rol van de raad en het college ten aanzien van de externe verwijzers zoals de huisarts en de medisch specialist. In de raadsvergadering van 7 november 2017 lag namelijk een amendement 'Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo' en een motie 'Inkoop Jeugdhulp' voor. In overleg met het college heeft Pro Hengelo zowel het amendement als de motie ingetrokken. Het college heeft aangegeven meer tijd nodig te hebben voor uitwerking hiervan. Op 19 december 2017 heeft het college de gemeenteraad hierover geïnformeerd. In de nu voorliggende verordening is het artikel over de externe verwijzers daarom gedeeltelijk aangepast.

De (technische) wijzigingen zien met name op de delegatiebepalingen. Bij aanvang van de Jeugdwet is de modelverordening van de VNG als uitgangspunt genomen. Daarin waren een aantal varianten voor delegatie opgenomen. Inmiddels blijkt uit de jurisprudentie dat delegatie op een aantal onderwerpen niet is toegestaan. In dat licht zijn alle delegatiebepalingen nog een keer gecheckt, waar nodig geschrapt in het Besluit en overgebracht naar de Verordening. Het college heeft inmiddels een besluit genomen tot aanpassing van het Besluit Jeugdhulp (in de nieuwe versie "Beleidsregels Jeugdhulp" genoemd).

Daarnaast is eind 2014 gekozen aansluiting te zoeken bij de Wmo waar het de melding-aanvraagprocedure betreft. De Wmo kent een specifieke aanvraagprocedure met bijbehorende termijnen. De Jeugdwet heeft deze procedure niet. Na drie jaar praktijkervaring blijkt dat de procedure van de Wmo niet geschikt is voor de jeugdzaken. Daarom wordt nu voorgesteld de Wmo-procedure los te laten voor jeugd en daarmee terug te vallen op de procedures zoals die gelden onder de Algemene wet bestuursrecht.

Op 13 februari 2018 heeft het college de concept verordening jeugdhulp vastgesteld en vrijgegeven voor inspraak gedurende 6 weken. Ook is de Adviesraad sociaal domein om advies gevraagd.

Alle inwoners van de gemeente, belanghebbenden, jeugdigen en aanbieders hebben zes weken de gelegenheid gehad te reageren op de inhoud van de conceptverordening.

Daarnaast is de conceptverordening voorgelegd aan de Adviesraad Sociaal Domein ter beoordeling.

Uit de inspraakperiode zijn geen reacties binnengekomen. De Adviesraad Sociaal Domein heeft wel een advies uitgebracht. Het advies bestaat uit twee onderdelen:

I De adviesraad is van mening dat in de conceptverordening een lijn van controle en beheersing te herkennen is, terwijl het advies van de Adviesraad is om te werken vanuit vertrouwen en de bestaande professionals in hun kracht te laten.

Het college onderschrijft het belang van het vertrouwen in de professional echter volledig. Een van de uitgangspunten van ons beleid is ook 'ruimte voor en vertrouwen in professionals'. Dit is en blijft belangrijk, zeker waar het de inhoud van de in te zetten zorg en ondersteuning betreft.

Tegelijkertijd heeft het college, gezien de enorme tekorten in het Sociale domein, behoefte aan meer controle op de inzet van middelen. Wij ontkomen er daarom niet aan om, vanuit financieel oogpunt, kaders te stellen aan de hoeveelheid zorg en ondersteuning die wordt ingezet. Binnen deze kaders heeft de professional echter alle ruimte hoe hij of zij deze zorg en ondersteuning inzet.

De adviesraad heeft bovengenoemde al eerder kenbaar gemaakt aan het college. Het college heeft aangegeven hierover met de Adviesraad in gesprek te willen. Dit aanbod staat nog steeds.

De adviesraad heeft niet aangegeven welke concrete artikelen op dit vlak moeten worden aangepast in de Verordening en zijn er op dit onderdeel van het advies geen wijzigingen aangebracht.

II In het tweede onderdeel van het advies wijst de Adviesraad op de wet- en regelgeving ten aanzien van de verwerking van (persoons)gegevens. Ze adviseert de conceptverordening daarop aan te passen. Op basis van dit advies is een nieuw artikel opgenomen. Het betreft artikel 6.1 Privacy.

INHOUD VAN HET VOORSTEL

Hieronder wordt per artikel of hoofdstuk uitgelegd welke wijziging er doorgevoerd is en waarom deze noodzakelijk is:

Artikel 1.1.

Een aantal begripsbepalingen zijn uitgebreid dan wel aangepast aan de praktijk.

Artikel 1.2 lid 2

Bij de individuele voorzieningen is GRIP als categorie weggehaald, omdat deze voorziening onder de categorie ambulante jeugdhulp valt. De voorziening als zodanig blijft bestaan.

Artikel 1.4.

In de Jeugdwet is voor de huisarts, medisch specialist en de gecertificeerde instellingen een zelfstandige verwijsbevoegdheid opgenomen. Het toegangsteam ziet deze cliënten niet omdat ze rechtstreeks doorverwezen worden naar de zorgaanbieders. Het college heeft voor deze cliënten enkel een 'leveringsplicht', dat wil zeggen dat er bekostigd moet worden. Het is echter wel nodig om enige instrumenten in handen te hebben om afstemming en grip te krijgen om te bereiken dat de jeugdige de juiste zorg ontvangt, er sprake is van effectieve behandeltrajecten en geen onnodige zorg verleend wordt. Lid 1 is aangescherpt in die zin dat nu is opgenomen dat externe verwijzers zoals de huisarts, medisch specialist en jeugdarts alleen kunnen verwijzen naar gecontracteerde aanbieders. Onder het oude lid was deze restrictie niet opgenomen.

In lid 2 staat opgenomen dat de externe verwijzers (huisartsen en andere medisch specialisten) het college in kennis stellen van een doorverwijzing. Met huisartsen zijn hierover expliciete afspraken gemaakt. Daar wordt nu op aangevuld dat het college vervolgens de externe verwijzers op de hoogte stelt van de soort zorg die wordt ingezet. Deze aanvulling is opgenomen om er voor te zorgen dat er zicht komt, zowel bij huisartsen als bij het college, op de in te zetten behandeling.

In lid 3 is opgenomen dat de jeugdhulpaanbieders hun behandelplan opsturen naar het college ter kennisname en bekostiging. Deze afspraken zijn vastgelegd met de aanbieders in de overeenkomsten.

In lid 4 is aangevuld dat verlenging van de bekostiging van zorg ter beoordeling van het college is. Daarmee wordt de wettelijke verwijsbevoegdheid van de externe verwijzers gerespecteerd, maar kan het college op basis van het behandelplan van de aanbieder wel de afweging maken of de afgesproken resultaten behaald zijn of dat het wenselijk is dat de jeugdige alsnog wordt gezien door het toegangsteam.

Aanpassing van dit artikel staat niet los van andere ontwikkelingen. Want ook de inkoop van zorg en ondersteuning voor 2019 biedt kansen. Enerzijds moeten wij opnieuw met huisartsen, medisch specialisten en jeugdartsen in gesprek over de doorverwijzingen. Wij willen namelijk graag dat ook zij gebruik maken van dit nieuwe model. Mogelijk biedt de module diagnose/consultatie (onderdeel van het model) een handvat voor ons om een doorverwijzing eerder en beter in beeld te krijgen. Anderzijds kunnen wij via de inkoop strakkere afspraken maken met de aanbieders over de zorg en ondersteuning die zij bieden na doorverwijzing van een huisarts, medisch specialisten of jeugdarts. Dit zullen wij in het verdere inkoopproces en aansluitend in de werkafspraken concretiseren.

Daarnaast hebben wij een convenant met Hengelose huisartsen waarin wij afspraken hebben gemaakt over de jeugdhulp in Hengelo. Onderdeel van dit convenant is de plaatsing en financiering van praktijkondersteuners jeugd bij huisartsen. Daarbij proberen wij voorafgaand aan de verwijzing de huisarts (en cliënt) te ondersteunen. Dit is een manier om meer sturing te krijgen op de verwijzingen. Vanuit deze samenwerking blijven wij met huisartsen in gesprek over de jeugdhulp en over de verwijzingen.

Artikel 2.1, artikel 2.5 en artikel 2.6.

Bij de aanvang van de transitie in 2015 is ervoor gekozen om de melding-aanvraagssystematiek zoals die geregeld is in de Wet maatschappelijke ondersteuning ook door te voeren in de Verordening jeugdhulp. Na drie jaar ervaring is gebleken dat dit systeem niet passend is binnen de uitvoering van de jeugdhulp. Veel jeugdigen en ouders melden zich niet met een concrete, afgebakende hulpvraag. Het komt ook vaak voor dat de jeugdige en/of zijn ouders zich niet zelf melden, maar dat de melding vanuit "het veld" komt (bijvoorbeeld via school of Veilig Thuis Twente). Het vergt een zorgvuldig traject om samen met de jeugdige, zijn/haar ouders en deskundigen te komen tot een goede conclusie op basis waarvan uiteindelijk

een passende indicatie kan worden afgegeven. Daarnaast melden de jeugdige en/of zijn ouders bij bemoeizorg- en drang/dwangcasussen zich niet zelf. Deze processen zijn niet te vatten in de melding/aanvraagprocedure zoals die geldt voor de WMO. Daarom is er voor gekozen om in de Verordening geen onderscheid meer te maken tussen melding en aanvraag. De procedures rondom het onderzoek en het gesprek wijzigen niet. De Wmo-termijnen (6 weken voor de melding/onderzoeksfase en 2 weken voor de aanvraagfase) worden hiermee ook los gelaten. Daarvoor in de plaats komen de termijnen uit de Awb. Op grond van artikel 4:13 Awb moet een aanvraag behandeld worden binnen een redelijke termijn. Als die termijn niet specifiek benoemd is, geldt een termijn van 8 weken.

Artikel 2.2.

De zinsnede “alsmede zijn gemachtigde of vertegenwoordiger” is geschrapt omdat deze categorie al bij de begripsbepalingen onder “ouders” is meegenomen.

Artikel 2.4. lid 1 onder g, h en lid 4 en 3.2. lid 4

De ouderbijdrage is definitief geschrapt uit de Jeugdwet met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2016. Bepalingen hierover in de Verordening zijn dus niet meer van toepassing en zijn daarom verwijderd. In sub h is “om te kiezen” weggehaald. Deze formulering wekt de suggestie dat vrijelijk kan worden gekozen voor een pgb, zonder dat eerst wordt besproken of het zorg-in-natura passend is. Lid 4 is geschrapt omdat deze bepaling ook al is opgenomen in artikel 2.3.

Artikel 3.1. lid 3 en 4

Deze leden zijn verplaatst naar artikel 3.3. over pgb. Inhoudelijk zijn de leden niet veranderd.

Artikel 3.3.

Lid 1 onder f is geschrapt. Er wordt niet gevraagd naar een specifieke begroting vooraf omdat dit de eigen verantwoordelijkheid van de pgb-budgethouder is. Het indienen van facturen en uitbetalen van zorgverleners verloopt verplicht via de SVB.

De nieuwe lid 2 komt uit artikel 3.1. en het nieuwe lid 3 is overgeheveld uit het Besluit. Hiermee zijn alle weigeringsgronden in één artikel samengevoegd in de Verordening. De weigeringsgronden zijn opgenomen in de Jeugdwet en behoeven daarmee in principe niet meer in lagere regelgeving zoals een verordening te worden opgenomen, maar het biedt wel duidelijkheid en overzicht richting de cliënt.

De oude leden 2,3 en 4 zijn geschrapt omdat delegatie hiervan niet is toegestaan. Deze onderwerpen nu uitgewerkt in artikel 3.4.

Artikel 3.4.

In artikel 2.9 sub c van de Jeugdwet is opgenomen dat in de Verordening wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld. Uit recente uitspraken blijkt dat de rechter van oordeel is dat de raad dit niet mag delegeren aan het college. Daarom zijn alle artikelen betreffende de opbouw en de hoogte van het tarief nu opgenomen in de Verordening. Om de rechtszekerheid voor cliënten te vergroten is ook per resultaatgebied de berekeningswijze opgenomen. De maximum tarieven die niet gebaseerd zijn op een zorg-in-natura tarief zijn opgenomen in lid 3.

Artikel 4.2.lid 1 sub d

Onder sub d is opgenomen dat rekening kan worden gehouden met een langdurige opname in een instelling (wlz, zorgverkeringswet of jeugdwet).

Artikel 4.3.

Dit artikel is nieuw toegevoegd. Met dit artikel wordt uitvoering gegeven aan artikel 2.9 onder d van de wet, in combinatie met artikel 8, vierde lid aanhef en onder f, van de Regeling Jeugdwet. Er wordt mee beoogd misbruik en oneigenlijk gebruik van pgb's te bestrijden.

In bepaalde gevallen is (tijdelijke) opschorting van een betaling uit het pgb naar aanleiding van een declaratie een beter instrument dan beëindiging of weigering of zelfs intrekken of herzien van het verleningsbesluit. Middels opschorting kan ruimte geboden worden voor herstelmaatregelen of nader onderzoek.

Het tweede lid is toegevoegd omdat het voor kan komen dat een cliënt tijdelijk geen gebruik van een individuele voorziening of pgb kan maken door (tijdelijke) opname in een instelling. In dat geval kan het praktischer zijn de maatwerkvoorziening of het pgb tijdelijk op te schorten. Volgens het derde lid stelt het college de pgb-houder schriftelijk op de hoogte van het verzoek.

Artikel 4.4.

Bij de totstandkoming van de verordening jeugdhulp in 2015 is geprobeerd zoveel mogelijk artikelen in

overeenstemming te brengen met de verordening Wmo. Nu blijkt dat in artikel 4.4. van de verordening jeugdhulp over terugvordering per abuis het opzet-criterium is ingevoegd. Dit strookt niet met de wettelijke bepaling hierover in de Jeugdwet. Om dit te repareren is het woord "opzet" verwijderd uit dit artikel.

Artikel 4.5.

In dit artikel is de zinssnede "uit het oogpunt van kwaliteit van de geleverde zorg" geschrapt. Daarmee wordt de bepaling ruimer, in die zin dat de besteding van pgb's ook onderzocht kan worden vanuit andere invalshoeken, zoals vermeende onterechte besteding. Vanzelfsprekend wordt het onderzoek naar de besteding van pgb's altijd vanuit kwaliteitsoogpunt aangevlogen.

Artikel 4.6.

Dit artikel is nieuw toegevoegd. Op basis van dit artikel is het nu mogelijk om een toezichthouder aan te wijzen die belast is met het houden van toezicht op de rechtmatigheid van de besteding van individuele voorzieningen.

Artikel 5.1.1.

Dit artikel is toegevoegd om kwaliteitseisen te kunnen stellen aan jeugdhulpaanbieders. De jeugdwet stelt aan een groot deel van de jeugdhulpaanbieders de eis dat voldaan wordt aan de eisen van het kwaliteitskader jeugd en registratie in het bijbehorende kwaliteitsregister jeugd. Dit geldt echter niet voor de gehele beroepsgroep. Daarnaast wordt er ook jeugdhulp geleverd middels pgb's. Ook hiervoor is het van belang dat er kwaliteitscriteria worden vastgesteld.

Artikel 5.3.1.

Het artikel over de lokale medezeggenschap is verplaatst van het Besluit naar de Verordening, om eerder genoemde redenen betreffende delegatie. Inhoudelijk is er niets gewijzigd aan dit artikel.

Artikel 5.3.2. Recht op uitdagen

In lid 1 wordt geregeld dat het college burgers actief moet wijzen op de mogelijkheden van het recht op uitdagen. Lid 2 legt de bevoegdheid tot het stellen van nadere regels voor de initiatieven die voort komen uit het recht op uitdagen neer bij het college. Het artikel vormt een basis voor de verdere uitwerking van het recht op uitdagen.

Artikel 6.1.

Dit artikel is nieuw opgenomen, mede op basis van het advies van de Adviesraad Sociaal Domein. In dit artikel wordt aangegeven op welke manier de gemeente (persoons)gegevens verwerkt en welke wetgeving hierbij in acht wordt genomen.

Artikel 6.2.

De grondslag voor het opstellen van beleidsregels is hier geschrapt, omdat het college deze bevoegdheid al heeft op grond van artikel 4:81 van de Algemene wet bestuursrecht. In de vorige verordening was dit onderscheid opgenomen omdat het Besluit zowel nadere regels als beleidsregels bevatte.

BESPREEK- EN BESLISPUNTEN

vaststellen Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo 2e wijziging

FINANCIËLE ASPECTEN

Er zijn vooralsnog geen financiële consequenties verbonden aan dit voorstel.

BIJLAGE(N)

- I. Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo 2^e wijziging (met wijzigingen)
- II. Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo 2^e wijziging (integraal)

Dit raadsadvies is vastgesteld door het college van B & W van Hengelo.

VERORDENING JEUGDHULP GEMEENTE HENGELO, 2^e WIJZIGING

De raad van de gemeente Hengelo;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 15 mei 2018;

gelet op de artikelen 2.9, 2.10, 2.12 en 8.1.1. vierde lid en ~~12.4 tweede lid~~ van de Jeugdwet;

gelet op artikel 149 van de Gemeentewet;

gezien het advies van de ~~advies WMO~~-raad sociaal domein van 30 maart 2018 16 september 2014;

gelet op de doelstellingen zoals verwoord in het Beleidsplan *Met respect... op weg naar een nieuw stelsel voor maatschappelijke ondersteuning*;

Overwegende dat:

- de Jeugdwet de verantwoordelijkheid voor het organiseren van goede en toegankelijke jeugdhulp bij de gemeente heeft belegd, waarbij het uitgangspunt is dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt;
- het noodzakelijk is om regels vast te stellen over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige voorzieningen, de wijze van afstemming met andere voorzieningen, de wijze waarop het persoonsgebonden budget wordt vastgesteld, de bestrijding misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet en regels ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor levering van jeugdhulp en de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan; en
- het wenselijk is te bepalen onder welke voorwaarden degene aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot diens sociale netwerk.

Besluit vast te stellen:

Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo, 2^e wijziging

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1.1. Begripsbepalingen

In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. andere voorziening: voorziening anders dan in het kader van de Jeugdwet, op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen;
- b. college: college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hengelo;
- c. familiegroepsplan: hulpverleningsplan of plan van aanpak opgesteld door de ouders, samen met bloedverwanten, aanverwanten of anderen die tot de sociale omgeving van de jeugdige behoren;
- d. gesprek: gesprek als bedoeld in artikel 2.4.;
- e. hulpvraag: behoefte van een jeugdige of zijn ouders aan jeugdhulp in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen, als bedoeld in artikel 2.3, eerste lid, van de wet;

- f. individuele voorziening: de via een beschikking toegankelijke, op de jeugdige of zijn ouders toegesneden jeugdhulpvoorziening, die door het college in natura of bij pgb wordt verstrekt;
- g. (aan)melding: melding van een hulpvraag als bedoeld in artikel 2.1., eerste lid;
- h. ~~Ondersteuningsplan~~ *rapportage jeugd en gezin*: het hulpverleningsplan als bedoeld in artikel 1.1. van de wet;
- i. ouders: ouders als bedoeld in artikel 1.1 van de wet *en of de gemachtigde dan wel de vertegenwoordiger van de jeugdige*
- j. overige voorziening: de overige voorzieningen als bedoeld in artikel 2.9 onder a van de wet, waarvoor geen beschikking van het college is vereist;
- k. pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 van de wet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een jeugdige of zijn ouders, dat hen in staat stelt de jeugdhulp die in de vorm van een individuele voorziening is toegekend, van derden te betrekken;
- l. *Professionele ondersteuning: ondersteuning door een beroepsoefenaar die is ingeschreven in het kwaliteitsregister jeugd.*
- m. wet: Jeugdwet.

Artikel 1.2. Vormen van jeugdhulp

1. De volgende overige voorzieningen zijn beschikbaar:
 - a. Informatie en advies;
 - b. Opvoedondersteuning (individueel en groepsgericht);
 - c. Opgroeiondersteuning (individueel en groepsgericht).
2. De volgende individuele voorzieningen zijn beschikbaar:
 - a. Ambulante jeugdhulp;
 - b. Residentiële/24-uurs jeugdhulp;
 - c. Pleegzorg;
 - d. Jeugdbescherming;
 - e. Jeugdreclassering;
 - f. JeugdzorgPlus;
 - g. ~~GRIP-~~
3. Het college kan bij nadere regels aanvullingen op de overige en individuele voorzieningen vaststellen die op basis van het eerste en tweede lid beschikbaar zijn.

Artikel 1.3. Toegang jeugdhulp via gemeente, indiening hulpvraag

1. Jeugdigen en ouders met een hulpvraag kunnen het college verzoeken om toeleiding naar een overige voorziening of toekenning van een door het college bij besluit te verlenen individuele voorziening.
2. Het college zorgt voor inzet van de jeugdhulp die de rechter of de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel en de uitvoering van jeugdreclassering.
3. In spoedeisende gevallen treft het college zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke maatregel of vraagt het college een machtiging gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de wet.
4. Het college legt de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vast in een beschikking als bedoeld in artikel 3.2.
5. Jeugdigen en ouders kunnen zich rechtstreeks wenden tot een overige voorziening.

Artikel 1.4. Toegang jeugdhulp via huisarts, jeugdarts of medisch specialist

1. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar een *gecontracteerde* jeugdhulpaanbieder, ~~als en voor zover genoemde jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat inzet van jeugdhulp nodig is voor een individuele voorziening.~~
2. De huisarts, medisch specialist en jeugdarts die een jeugdige of zijn ouders behandelen, stellen het college in kennis van hun verwijzing naar een individuele voorziening. *Het college stelt vervolgens de huisarts, medisch specialist en jeugdarts op de hoogte van de in te zetten zorg door de aanbieder.*
3. ~~Het college legt de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vast in een beschikking als bedoeld in artikel 3.2.~~
3. *De gecontracteerde jeugdhulpaanbieder maakt een behandelplan op basis van de overeengekomen contractafspraken voor een individuele voorziening en dient dit plan in bij het college ter kennisname en bekostiging.*
4. *Het college beslist over de verlenging van de bekostiging van een individuele voorziening met in achtneming van de artikelen 2.1 t/m 2.6 van deze verordening.*

HOOFDSTUK 2 PROCEDURELE BEPALINGEN TOEGANG VIA GEMEENTE

Artikel 2.1. Indienen van een ~~melding~~-(aan)melding

- ~~1. Een hulpvraag kan door een jeugdige en/of ouders bij het college worden gesteld.~~
1. Een (aan)melding kan schriftelijk, elektronisch of mondeling- al dan niet telefonisch- worden gedaan.
2. ~~De hulpvraag wordt door het college geregistreerd als aanvraag zodra de jeugdige en/of ouders zijn hulpvraag helder heeft gemaakt, met in achtneming van lid 3.~~
3. Niet als (aan)melding wordt aangemerkt de vraag die meteen kan worden beantwoord en geen nader onderzoek behoeft.
4. ~~Een jeugdige of zijn ouders kan een aanvraag om een individuele voorziening schriftelijk indienen bij het college. Een aanvraag wordt ingediend door middel van een door het college vastgesteld aanvraagformulier.~~
5. *De jeugdige of zijn ouders vullen een door het college vastgestelde (aan)meldingsformulier in en ondertekenen dit betreffende formulier.*

Artikel 2.2. Legitimatie

Het college kan de jeugdige en/of zijn ouders ~~alsmede zijn gemachtigde of vertegenwoordiger~~ verplichten zich te legitimeren door middel van een identiteitsbewijs als bedoeld in de Wet op de identificatieplicht.

Artikel 2.3. Onderzoek

1. Het college maakt zo spoedig mogelijk met de jeugdige of zijn ouders een afspraak voor een gesprek.
2. Voor het gesprek verschaft de jeugdige of zijn ouders het college alle gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.
3. Het college verzamelt voor het onderzoek van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de jeugdige en zijn situatie. Hierbij brengt het college de jeugdige en zijn ouders op de

hoogte van de mogelijkheid om binnen een redelijke termijn een familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de wet op te stellen. Als de jeugdige en zijn ouders daarom verzoeken, draagt het college zorg voor ondersteuning bij het opstellen van een familiegroepsplan.

4. Het college kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders afzien van een onderzoek als bedoeld in het tweede en derde lid.

Artikel 2.4. Gesprek

1. Voor zover noodzakelijk onderzoekt het college zo spoedig mogelijk in een gesprek, bedoeld in artikel 2.3. tussen deskundigen en de jeugdige en/of zijn ouders:
 - a. de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige en het probleem of de hulpvraag;
 - b. het gewenste resultaat van het verzoek om jeugdhulp;
 - c. het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om op eigen kracht of met ondersteuning van de naaste omgeving of andere dan wel overige voorzieningen een oplossing voor zijn hulpvraag te vinden, al dan niet met behulp van een familiegroepsplan;
 - d. de mogelijkheid om een individuele voorziening te verstrekken;
 - e. de wijze waarop een mogelijk toe te kennen individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen;
 - f. hoe rekening zal worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders;
 - g. ~~welke bijdragen in de kosten de ouders met toepassing van het bepaalde bij of krachtens 8.2.1 van de wet verschuldigd zijn en op welke wijze deze bijdrage wordt geïnd;~~
 - h. de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de jeugdige en of zijn ouders in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze.
2. Als de jeugdige en zijn ouders een familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de wet hebben opgesteld, betreft het college dat als eerste bij het onderzoek zoals bedoeld in artikel 2.3.
3. Het college informeert de jeugdige en of zijn ouders over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolprocedure en vraagt hen toestemming om zijn persoonsgegevens te verwerken.
4. ~~Het college kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders afzien van een gesprek.~~

Artikel 2.5. ~~Verslag Rapportage~~

1. ~~Het onderzoek, wordt afgerond binnen zes weken na registratie van de hulpvraag / melding, tenzij de jeugdige of zijn ouders heeft ingestemd met verlenging van deze termijn.~~
- Het college zorgt voor schriftelijke verslaglegging van het onderzoek en stuurt ~~dit verslag~~ *deze rapportage* ter kennisname aan de jeugdige en/of zijn ouders.

~~Artikel 2.6. Aanvraag~~

1. ~~Een jeugdige of zijn ouders kan een aanvraag om een individuele voorziening schriftelijk indienen bij het college. Een aanvraag wordt ingediend door middel van een door het college vastgesteld aanvraagformulier.~~
2. ~~Het college merkt een ondertekend verslag van het gesprek aan als aanvraag indien de jeugdige of zijn ouders dat op het verslag hebben aangegeven.~~
3. ~~De termijn waarbinnen na ontvangst van de aanvraag een besluit wordt genomen bedraagt~~

~~twee weken.~~

Artikel 2.6. Extern deskundigenonderzoek

1. Het college is bevoegd om de jeugdige op een aangegeven plaats en tijdstip door één of meer daartoe aangewezen deskundigen te doen bevragen en onderzoeken.
2. Het college vraagt de door haar aangewezen adviesinstantie om advies indien:
 - er onvoldoende duidelijkheid bestaat over de beperkingen en/of hulpvraag dan wel de oorzaak hiervan;
 - het college dat om andere reden gewenst vindt.

HOOFDSTUK 3 AFWEGING EN VOORWAARDEN INDIVIDUELE VOORZIENINGEN

Artikel 3.1. Toekenning individuele voorzieningen

1. Het college kent een individuele voorziening toe voor zover in ~~het verslag de rapportage~~ bedoeld in artikel 2.5, ~~tweede lid~~, wordt vastgesteld dat de jeugdige:
 - a. op eigen kracht of met zijn ouders of andere personen uit zijn naaste omgeving geen oplossing voor zijn hulpvraag kan vinden;
 - b. geen oplossing kan vinden voor zijn hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van een overige voorziening als bedoeld in artikel 1.2. lid 1, of
 - c. geen oplossing kan vinden voor zijn hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van een andere voorziening als bedoeld in artikel 1.1. sub a.
2. Het college kent eveneens een individuele voorziening toe voor zover met betrekking tot de jeugdige een verwijzing zoals bedoeld in artikel 1.4. is afgegeven.
3. ~~Conform artikel 8.1.1 van de wet verstrekt het college alleen een individuele voorziening in de vorm van een pgb:~~
 - a. ~~indien de jeugdige of zijn ouders naar het oordeel van het college in staat zijn de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;~~
 - b. ~~de jeugdige of zijn ouders zich gemotiveerd op het standpunt stellen dat zij de individuele voorziening, die wordt geleverd door een door het college voorgestelde aanbieder, niet passend achten;~~
 - c. ~~naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de jeugdhulp die tot een individuele voorziening behoort en die de jeugdige of zijn ouder van het budget willen betrekken, van goede kwaliteit is.~~
4. ~~Het college kan een pgb weigeren voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening tenzij de jeugdige of zijn ouders de kosten van het pgb, die uitstijgen boven de kostprijs van de naar het oordeel van het college adequate individuele voorziening in natura, zelf willen bekostigen.~~

Artikel 3.2. Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.
2. Bij het verstrekken van een voorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. welke de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
 - b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
 - c. hoe de voorziening wordt verstrekt, en indien van toepassing, en

- d. welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn.
- 3. Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. voor welk resultaat het pgb kan worden aangewend;
 - b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
 - c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
 - d. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld, en
 - e. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.
- 4. ~~Als sprake is van een te betalen ouderbijdrage worden de jeugdige of zijn ouders daarover in de beschikking geïnformeerd.~~

Artikel 3.3. ~~Regels~~ Criteria voor een pgb

- 1. Als een jeugdige in aanmerking komt voor een individuele voorziening, maar de voorziening zelf wenst in te kopen door middel van een door het college te verstrekken pgb, dient de jeugdige of zijn ouders daartoe volgens een door het college ter beschikking gesteld format (*budgetplan*) een gemotiveerde aanvraag in:
 - a. wat hij met het pgb wenst in te kopen;
 - b. waarom hij de ondersteuning in de vorm van een pgb wenst te ontvangen;
 - c. indien van toepassing: wie hij heeft gemachtigd om zijn belangen ten aanzien van het pgb te behartigen en de aan het pgb verbonden taken uit te voeren;
 - d. hoe hij de ondersteuning wenst te organiseren;
 - e. op welke wijze de kwaliteit van de ondersteuning is gewaarborgd.
 - f. ~~een onderbouwde begroting.~~
- 2. *Conform artikel 8.1.1 van de wet verstrekt het college alleen een individuele voorziening in de vorm van een pgb:*
 - a. *indien de jeugdige of zijn ouders naar het oordeel van het college in staat zijn de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;*
 - b. *de jeugdige of zijn ouders zich gemotiveerd op het standpunt stellen dat zij de individuele voorziening, die wordt geleverd door een door het college voorgestelde aanbieder, niet passend achten;*
 - c. *naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de jeugdhulp die tot een individuele voorziening behoort en die de jeugdige of zijn ouder van het budget willen betrekken, van goede kwaliteit is.*
- 3. *Het college kan een pgb weigeren te verstrekken:*
 - a. *voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening tenzij de jeugdige of zijn ouders de kosten van het pgb, die uitstijgen boven de kostprijs van de naar het oordeel van het college adequate individuele voorziening in natura, zelf willen bekostigen;*
 - b. *indien het college eerder een beslissing heeft herzien of ingetrokken omdat:*
 - i. *de jeugdige en/of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;*
 - ii. *de jeugdige en/of zijn ouders niet heeft voldaan aan de aan de individuele voorziening of het persoonsgebonden budget verbonden voorwaarden;*
 - iii. *de jeugdige en/of zijn ouders de individuele voorziening of het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel heeft gebruikt;*
 - c. *Indien er sprake is van spoedeisende hulp;*
 - d. *voor zover deze is bedoeld voor begeleidings- of administratiekosten in verband met het pgb.*

2. ~~De hoogte van een pgb wordt bepaald aan de hand van en tot het maximum van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate individuele voorziening in natura.~~
3. ~~Het college bepaalt bij nadere regels op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld.~~
4. ~~Het college bepaalt bij nadere regels onder welke voorwaarden de persoon aan wie een pgb wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk.~~

Artikel 3.4. Tarief pgb

1. De hoogte van een pgb:
 - a. *wordt bepaald aan de hand van het onder 3.3. lid 1 bedoelde budgetplan voor zover dit het maximale tarief niet overschrijdt zoals genoemd in lid 3;*
 - b. *is toereikend om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede jeugdhulp in te kopen, en*
 - c. *wordt bepaald aan de hand van en tot het maximum van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate individuele voorziening in natura.*
2. *Het college houdt bij de vaststelling van de hoogte van het pgb rekening met het feit of er sprake is van professionele ondersteuning of informele ondersteuning*
3. *De hoogte van een pgb voor:*
 - *professionele ondersteuning bedraagt ten hoogste 80 % van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate te verstrekken voorziening in natura, of de goedkoopste adequate oplossing via de leverancier of de aanbieder waarmee de gemeente een contract heeft gesloten.*
 - *informele ondersteuning bedraagt:*
 - *voor ondersteuning die per uur berekend wordt maximaal € 20,- per uur*
 - *voor ondersteuning die per dagdeel berekend wordt maximaal € 20,- per dagdeel*
 - *voor ondersteuning die per etmaal berekend wordt maximaal € 30,- per etmaal*
4. *Het tarief zoals vermeld in lid 3 is een all-in tarief. Dat wil zeggen dat alle kosten zoals salaris, vervanging tijdens vakantie, verzekering(en) en reiskosten zijn opgenomen in dit tarief.*

HOOFDSTUK 4 BESTRIJDING, MISBRUIK EN ONEIGENLIJK GEBRUIK VAN DE WET

Artikel 4.1. Nieuwe feiten en omstandigheden

Onverminderd artikel 8.1.2 van de wet doen een jeugdige of zijn ouders op verzoek of onverwijld uit eigen beweging aan het college mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een individuele voorziening.

Artikel 4.2. Herziening of intrekking

1. Onverminderd artikel 8.1.4 van de wet kan het college een beslissing aangaande een individuele voorziening herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:
 - a. de jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
 - b. de jeugdige of zijn ouders niet langer op de individuele voorziening of op het pgb zijn aangewezen;
 - c. de individuele voorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten;

- d. de jeugdige langer dan 8 weken verblijft in een (residentiele)jeugdhulp instelling of een instelling als bedoeld in de Wet langdurige zorg of de Zorgverzekeringswet;
 - e. de jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele voorziening of het pgb, of
 - f. de jeugdige of zijn ouders de individuele voorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het is bestemd.
2. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen 6 maanden na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

Artikel 4.3. Opschorting betaling uit het pgb

1. *Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting voor ten hoogste dertien weken van betalingen uit het pgb als er ten aanzien van een cliënt een ernstig vermoeden is gerezen dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 8.1.4. eerste lid, onder a, d en e van de wet.*
2. *Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het pgb voor de duur van de opname als sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 4.2. lid 1, onder d.*
3. *Het college stelt de pgb-houder schriftelijk op de hoogte van het verzoek op grond van het eerste lid.*

Artikel 4.4. Terugvordering

1. Als het college een beslissing op grond van artikel 4.2. , eerste lid, onder a, heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens ~~opzettelijk~~ heeft plaatsgevonden, kan het college van degene die ~~opzettelijk~~ onjuiste of onvolledige gegevens heeft verschaft geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten individuele voorziening of het ten onrechte genoten pgb.
2. Het college kan het terug te vorderen bedrag bij dwangbevel invorderen.

Artikel 4.5. Onderzoek naar besteding pgb

Het college onderzoekt ~~uit het oogpunt van kwaliteit van de geleverde zorg~~, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van pgb's.

Artikel 4.6 Toezichthouder

Het college wijst op grond van artikel 2.9 lid d Jeugdwet juncto de artikelen 5:11 tot en met 5:20 van de Awb personen aan die belast zijn met het houden van toezicht op de rechtmatigheid van de besteding van individuele voorzieningen.

HOOFDSTUK 5 KWALITEIT, KLACHTEN EN INSPRAAK

Paragraaf 5.1. Kwaliteitseisen

Artikel 5.1.1. Kwaliteitseisen

1. *Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen conform artikel 4.1.1. van de wet, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:*
 - a. *het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt;*
 - b. *het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg;*

- ### Artikel 5.1.2. Verhouding prijs en kwaliteit

- de aard en omvang van de te verrichten taken;
- de voor de sector toepasselijke CAO-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie;
- een redelijke toeslag voor overheadkosten;
- een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;
- kosten voor bijscholing van het personeel.

Artikel 5.2.1. Klachtregeling

Artikel 5.2.2. Vertrouwenspersoon

- ### Paragraaf 5.3. Betrekken ingezetenen bij beleid

Artikel 5.3.1. Inspraak en medezeggenschap

1. Het college stelt ingezetenen, waaronder in ieder geval de jeugdige of hun vertegenwoordigers vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende

jeugdhulp te doen, vroegtijdig gevraagd en ongevraagd advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.

- 2. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen, waaronder in ieder geval jeugdigen of hun vertegenwoordigers, kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie.*
- 3. Het uitvoering geven aan de lokale medezeggenschap wordt in handen gelegd van een adviesraad.*
- 4. De adviesraad adviseert over alle drie de beleidsvelden (jeugd, Wmo en werk en inkomen).*
- 5. Het doel van de adviesraad is om, vanuit een onafhankelijke positie, een optimale betrokkenheid te bewerkstelligen van burgers bij het voorbereiden, vaststellen, uitvoeren en evalueren van het beleid ten aanzien van alle drie de beleidsvelden.*

Artikel 5.3.2. Recht op uitdagen

- 1. Het college wijst de ingezetenen op de mogelijkheid initiatieven te ontplooiën die het uitvoeren van taken van het college op grond van de wet betreffen.*
- 2. Het college kan nadere regels stellen omtrent de in lid 1 beschreven mogelijkheid om initiatieven te ontplooiën.*

Artikel 5.2.3 medezeggenschapsregeling

- ~~1. Het college stelt cliënten en vertegenwoordigers van cliëntgroepen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.~~
- ~~2. De door het college ingestelde adviesraad zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie.~~
- ~~3. Het college stelt nadere regels vast ter uitvoering van het eerste en tweede lid.~~

HOOFDSTUK 6 OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 6.1. Privacy

- 1. Het college verwerkt geen gegevens van een jeugdige of ouder, tenzij dit voor de uitvoering van de wet noodzakelijk is.*
- 2. Het college is, bij de verwerking van persoonsgegevens, gehouden aan de wettelijke bepalingen in de Wmo/Jeugdwet, de daaruit afgeleide regelgeving, de Algemene wet bestuursrecht en de Europese Algemene Verordening Gegevensbescherming.*
- 3. Het college stelt een regeling vast met betrekking tot gegevensverwerking.*
- 4. Het college informeert de jeugdigen en hun ouders over zijn/hun privacy rechten en de gegevensverwerking die in het kader van de ondersteuning plaats vinden.*

Artikel 6.2. Nadere regels en beleidsregels

Het college kan nadere regels (in het Besluit Jeugdhulp) en beleidsregels vaststellen ter uitvoering van deze verordening.

Artikel 6.3. Intrekking oude verordening

De Verordening jeugdhulp gemeente Hengelo 2015 1^e *wijziging* wordt ingetrokken.

Artikel 6.4. Overgangsbepalingen

1. Besluiten op grond van de Verordening jeugdhulp gemeente Hengelo 2015 1^e *wijziging* worden aangemerkt als besluiten op grond van deze Verordening.
2. Aanvragen, die zijn ingediend onder de Verordening jeugdhulp gemeente Hengelo 2015 1^e *wijziging* en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze Verordening.
3. Op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de Verordening jeugdhulp gemeente Hengelo 1^e *wijziging* wordt beslist met inachtneming van deze Verordening.

Artikel 6.5. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking de dag na de bekendmaking.

Artikel 6.6. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Jeugdhulp

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van <>.

De griffier,

De voorzitter,

TOELICHTING

Algemeen

Deze verordening geeft uitvoering aan de Jeugdwet. Deze wet maakt onderdeel uit van de bestuurlijke en financiële decentralisatie naar gemeenten van de jeugdzorg, de jeugd-ggz, de zorg voor verstandelijk beperkte jeugdigen en de begeleiding en persoonlijke verzorging van jeugdigen. Daarnaast wordt met deze wet een omslag gemaakt van een stelsel gebaseerd op een wettelijk recht op zorg (aanspraak) naar een stelsel op basis van een voorzieningenplicht voor gemeenten (voorziening), op een wijze zoals eerder is gebeurd met de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). Het wettelijke recht op jeugdzorg en individuele aanspraken op jeugdzorg worden hierbij vervangen door een voorzieningenplicht waarvan de aard en omvang in beginsel door de gemeente worden bepaald (maatwerk). Het doel van het jeugdzorgstelsel blijft echter onverminderd overeind: jeugdigen en ouders krijgen waar nodig tijdig bij hun situatie passende hulp, met als beoogd doel ervoor te zorgen de eigen kracht van de jongere en het zorgend en probleemoplossend vermogen van het gezin te versterken.

De Jeugdwet schrijft in de artikelen 2.9, 2.10 en 2.12 voor dat de gemeenteraad per verordening in ieder geval regels opstelt:

- over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen;
- met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;
- over de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen;
- over de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld;
- voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de Jeugdwet;
- over de wijze waarop ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van de Jeugdwet, en
- ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit van jeugdhulp, kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, waar het college ten aanzien daarvan de uitvoering van de Jeugdwet door derden laat verrichten. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Artikel 2.9 van de Jeugdwet biedt verder ruimte om met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens de Jeugdwet nadere regels te stellen. Deze verordening maakt hier spaarzaam gebruik van; om een meer compleet beeld te geven van de rechten en plichten van burgers en de gemeente. Daarnaast kan op grond van artikel 8.1.1, vierde lid, bij verordening bepaald worden onder welke voorwaarden de persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot zijn sociale netwerk.

Deze verordening kan niet los worden gezien van het beleidsplan, dat de raad op grond van artikel 2.2 van de Jeugdwet eveneens dient vast te stellen. In dit beleidsplan wordt het door het gemeentebestuur te voeren beleid vastgelegd met betrekking tot preventie en jeugdhulp, de uitvoering van kinderschermingsmaatregelen en jeugdreclassering.

Toeleiding naar de jeugdhulp

De toeleiding naar de jeugdhulp kan op verschillende manieren plaatsvinden.

Vrij toegankelijk

In de verordening is onderscheid gemaakt tussen overige (vrij-toegankelijke) en individuele (niet vrij-toegankelijke) voorzieningen op het gebied van jeugdhulp (zie artikel 1.2., eerste, respectievelijk tweede lid). Voor een deel van de hulpvragen zal volstaan kunnen worden met een vrij-toegankelijke voorziening. Hier kunnen de jeugdige en zijn ouders gebruik van maken zonder dat zij daarvoor een verwijzing of een besluit van de gemeente nodig hebben. De jeugdige en zijn ouders kunnen zich voor deze jeugdhulp dus rechtstreeks tot de jeugdhulpaanbieder wenden.

Toegang jeugdhulp via de gemeente

Ook kan een hulpvraag van een jeugdige of zijn ouder binnenkomen bij de gemeente. De beslissing door de gemeente welke zorg een jeugdige of zijn ouder precies nodig heeft, komt vervolgens tot stand in overleg met die jeugdige en zijn ouders. In een gesprek tussen een door de gemeente ingezette deskundige en de jeugdige en zijn ouders zal gekeken worden wat de jeugdige en zijn ouders eventueel zelf of met behulp van hun netwerk kunnen doen aan het probleem. Als aanvullend daarop een voorziening op het gebied van jeugdhulp nodig is, dan zal eerst gekeken worden of dit een vrij-toegankelijke voorziening is of een niet vrij-toegankelijke voorziening. Is het laatste het geval dan neemt deze deskundige, namens het college, een besluit en verwijst hij de jeugdige door naar de jeugdhulpaanbieder die volgens de deskundige de aangewezen is om de betreffende problematiek aan te pakken.

Toegang via de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist

De Jeugdwet regelt daarnaast dat de jeugdhulp toegankelijk is na een verwijzing door de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist. Na een dergelijke verwijzing staat echter nog niet vast welke specifieke behandelvorm van jeugdhulp (dus bijvoorbeeld welke therapie) een jeugdige of zijn ouder precies nodig heeft. Een jeugdige kan op dat moment terecht bij de jeugdhulpaanbieder die de gemeente heeft ingekocht. In de praktijk zal het de jeugdhulpaanbieder zelf zijn die op basis van zijn professionele autonomie na de verwijzing beoordeelt welke voorziening precies nodig is (de behandelvorm), hoe vaak iemand moet komen (de omvang) en hoe lang (de duur). Bij deze beoordeling dient de jeugdhulpaanbieder zich te houden aan de afspraken die hij daarover met de gemeente heeft gemaakt in het kader van de contract- of subsidierelatie. Deze afspraken zien op hoe de gemeente haar regierol kan waarmaken en op de omvang van het pakket. Deze afspraken zullen verder ook ingaan op hoe de artsen en de gemeentelijke toegang goed van elkaar op de hoogte zijn van de doorverwijzing of behandeling van een kind, zodat de integrale benadering rond het kind en het principe van 1 gezin – 1 regisseur – 1 plan, met name bij multiproblematiek, kan worden geborgd en er geen nieuwe ‘verkokering’ zal plaatsvinden, waarbij professionals niet goed van elkaar weten dat zij bij het gezin betrokken zijn. Daarnaast zal de jeugdhulpaanbieder rekening moeten houden met de regels die de gemeente bij verordening heeft gesteld. Deze verordening regelt welk aanbod van de gemeente alleen via verwijzing of met een besluit van de gemeente toegankelijk is (zie artikel 1.2.).

Toegang via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter, het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting

Een andere ingang tot de jeugdhulp is via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter (via een kinderbeschermingsmaatregel of een maatregel tot jeugdreclassering), het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting. De gecertificeerde instelling is verplicht om bij de bepaling van de in te zetten jeugdhulp in het kader van een door de rechter opgelegde kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering te overleggen met de gemeente. Uiteraard kan bij dit overleg een kostenafweging plaatsvinden. De gemeente is op haar beurt

vervolgens gehouden de jeugdhulp in te zetten die deze partijen nodig achten ter uitvoering van de kinderbeschermingsmaatregel of de jeugdreclassering. Deze leveringsplicht van de gemeente vloeit voort uit het feit dat uitspraken van rechters te allen tijde moeten worden uitgevoerd om rechtsgelijkheid en rechtszekerheid te kunnen garanderen. Ook hier geldt dat de gecertificeerde instelling in beginsel gebonden is aan de jeugdhulp die de gemeente heeft ingekocht. Als de kinderrechter een ondertoezichtstelling of gezagsbeëindiging uitspreekt, wijst hij gelijktijdig in de beschikking de gecertificeerde instelling aan die de maatregel gaat uitvoeren. Dit kan de rechter juist omdat de raad voor de kinderbescherming in zijn verzoekschrift een concreet advies geeft over welke gecertificeerde instelling de maatregel zou moeten uitvoeren. De raad voor de kinderbescherming neemt een gecertificeerde instelling in zijn verzoekschrift op die na overleg met de gemeente en gezien de concrete omstandigheden van het geval hiervoor het meest geschikt lijkt. De raad voor de kinderbescherming is verplicht om hierover met de gemeente te overleggen. Deze toegang wordt al in de Jeugdwet zelf geregeld en komt verder dus niet terug in deze verordening.

Toegang via de advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling (AMHK)

Ten slotte vormt ook het AMHK een toegang tot onder andere jeugdhulp. Het AMHK geeft advies over vermoedens en gevallen van huiselijk geweld en kindermishandeling, onderzoekt indien nodig op basis van een melding of er sprake is van kindermishandeling, motiveert zo nodig ouders tot accepteren van jeugdhulp en legt daartoe contacten met de hulpverlening. Deze toegang wordt al in de Jeugdwet zelf geregeld en komt verder dus niet terug in deze verordening.

Artikelsgewijs

Artikel 1.1. Begripsbepalingen

Onder het begrip ‘andere voorziening’ wordt in deze verordening verstaan een voorziening die niet op grond van de Jeugdwet wordt getroffen, maar in het kader van maatschappelijke ondersteuning, onderwijs, werk en inkomen of zorg. Zie ook artikel 2.9, onder b, van de wet. De individuele voorzieningen en overige voorzieningen zijn opgenomen in artikel 1.2. Hoe individuele voorzieningen verkregen kunnen worden, is nader geregeld in artikel 1.3. en verder.

~~De definities van ‘gesprek’ en ‘melding’ zijn nodig omdat deze begrippen niet zijn gedefinieerd in de wet en het gebruik hier afwijkt van het normaal spraakgebruik.~~

~~De melding is het eerste contact van jeugdigen en ouders met het college om aan te geven dat zij behoefte hebben aan jeugdhulp. De melding (artikel 2.1.) is iets anders dan de aanvraag om een individuele voorziening; dit laatste is geregeld in artikel 2.6.~~

Het gesprek is het mondeling contact bij het onderzoek naar de hulpvraag waarin het college - in de praktijk zal het college deze bevoegdheid mandateren aan deskundigen - met degene die jeugdhulp vraagt zijn gehele situatie bespreekt ten aanzien van de ondervonden problemen en de gevolgen daarvan en de gewenste resultaten van de te kiezen oplossingen.

De definitie van ‘pgb’ is opgenomen omdat de afkorting pgb in het spraakgebruik inmiddels meer is ingeburgerd dan voluit ‘persoonsgebonden budget’.

Het aantal definities van artikel 1 is beperkt aangezien de wet al een flink aantal definities kent die ook bindend zijn voor deze verordening. Deze wettelijke definities zijn dan ook niet nogmaals opgenomen in de verordening. Het betreft onder meer definities van centrale begrippen als ‘jeugdhulp’ en ‘jeugdige’. In de verordening gebruiken we de begrippen jeugdige en ouder overeenkomstig de Jeugdwet. Indien mogelijk aangeduid algemeen als ‘jeugdigen en ouders’ en specifiek veelal als ‘de jeugdige of zijn ouders’. Met de aanduiding ‘de jeugdige of zijn ouders’ bedoelen we: de jeugdige (van bijvoorbeeld 16 jaar of ouder) zelfstandig, de jeugdige met één of beide ouders (in de definitie van artikel 1 van de wet: de gezaghebbend ouder, adoptiefouder,

stiefouder of een ander die een jeugdige als behorend tot zijn gezin verzorgt en opvoedt, niet zijnde een pleegouder) (bij een jeugdige tussen de 12 en de 16 jaar), of de ouders namens de jeugdige (bij een jeugdige jonger dan 12 jaar).

In artikel 1.1 van de wet is jeugdhulp als volgt gedefinieerd:

1°. ondersteuning van en hulp en zorg, niet zijnde preventie, aan jeugdigen en hun ouders bij het verminderen, stabiliseren, behandelen en opheffen van of omgaan met de gevolgen van psychische problemen en stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of een verstandelijke beperking van de jeugdige, opvoedingsproblemen van de ouders of adoptiegerelateerde problemen;

2°. het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijk verkeer en van het zelfstandig functioneren van jeugdigen met een somatische, verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking, een chronisch psychisch probleem of een psychosociaal probleem en die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, en

3°. het ondersteunen bij of het overnemen van activiteiten op het gebied van de persoonlijke verzorging gericht op het opheffen van een tekort aan zelfredzaamheid bij jeugdigen met een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking of een somatische of psychiatrische aandoening of beperking, die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, met dien verstande dat de leeftijdsgrens van achttien jaar niet geldt voor jeugdhulp in het kader van jeugdstrafrecht.

Overige voorzieningen kenmerken zich doordat zij vrij toegankelijk zijn. Dat wil zeggen: zonder dat eerst een onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers heeft plaatsgevonden, kan van de voorziening gebruik worden gemaakt. Een overige voorziening kan bestaan uit diensten, activiteiten of zaken die toegankelijk zijn voor specifieke groepen of voor de gehele bevolking. Aan de toelating tot een overige voorziening gaat géén beschikking van het college vooraf.

Ook de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kent een aantal definitiebepalingen die voor deze verordening van belang zijn, zoals:

- aanvraag (artikel 1:3, derde lid, van de Awb): een verzoek van een belanghebbende om een besluit te nemen;
- beschikking (artikel 1:3 tweede lid Awb): een besluit dat niet van algemene strekking is, met inbegrip van de afwijzing van een aanvraag daarvan.

Artikel 1.2. Vormen van jeugdhulp

Dit artikel geeft een nadere uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder a, van de wet, waarin is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen. Uit de memorie van toelichting op de wet (Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 3) komt naar voren dat de burger recht heeft op een duidelijk beeld van het aanbod van voorzieningen binnen de gemeente.

Het begrip 'voorziening' is een lastig te vatten begrip. De wetgever waagt zich dan ook niet aan een definitie, maar geeft wel in de memorie van toelichting aan dat de door de gemeente te treffen voorziening zowel een algemene, vrij toegankelijke voorziening kan zijn als een individuele voorziening. Een individuele voorziening zal vaak betrekking hebben op meer gespecialiseerde zorg. De gemeente bepaalt zelf welke hulp vrij toegankelijk is en welke niet. Voor de niet vrij toegankelijke vormen van ondersteuning zal door de gemeente (artikel 1.3.) of door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts en de jeugdhulpaanbieder (artikel 1.4.) eerst beoordeeld moeten worden of de jeugdige of zijn ouders deze ondersteuning daadwerkelijk nodig hebben.

Voorzieningen in de zin van de Jeugdwet zijn gerelateerd aan de driedelige wettelijke definitie van jeugdhulp (zie de toelichting op artikel 1). Een voorziening kan derhalve een breed spectrum van verschillende soorten ondersteuning, hulp en zorg omvatten. Een beschrijving is gewenst omdat de

wetgever gemeenten opdraagt ervoor te zorgen dat de burger zich een beeld kan vormen van de voorzieningen in het kader van jeugdhulp.

Artikel 1.2. van deze verordening biedt een overzicht van het palet aan overige en individuele voorzieningen dat het college ter beschikking staat. Omdat het aanbod van overige en individuele voorzieningen zich in de praktijk zal moeten ontwikkelen, biedt het derde lid het college de mogelijkheid om desgewenst nadere regels te stellen.

Artikel 1.3. Toegang jeugdhulp via gemeente, indiening hulpvraag

Voor de toeleiding naar een overige voorziening of het verkrijgen van een individuele voorziening geldt de vanaf artikel 1.3 beschreven procedure.

Lid 1 van dit artikel regelt de start van het toegangstraject voor jeugdigen en ouders met een hulpvraag.

Lid 2 is een letterlijke weergave van artikel 2.4, tweede lid, onderdeel b, van de wet en regelt de uitvoering van de verplichting van het college om jeugdhulp in te zetten die nodig wordt geacht in situaties waarbij de uitvoering van jeugdbescherming en jeugdreclassering aan de orde is. In die situaties zal in eerste instantie een beroep moeten worden gedaan op het voorzieningenpakket dat door de gemeente is ingekocht via subsidies dan wel contracten.

Lid 3 beschrijft een toeleidingssituatie bij crisissituaties. Beschreven wordt welke mogelijkheden het college dan heeft om adequaat te reageren. Het gaat dan om situaties waarbij gesloten jeugdhulp nodig is vanwege ernstige opgroei- en opvoedingsproblemen. Volgens artikel 6.1.8 van de wet kan het college hiervoor bij de kinderrechter een verzoek indienen voor een machtiging, een spoedmachtiging of een voorwaardelijke machtiging.

In lid 4 is bepaald dat het college de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen ervan, vast in een beschikking. Onder beschikking wordt overeenkomstig artikel 1:3 tweede lid van de Awb verstaan: een besluit van niet algemene strekking, met inbegrip van de afwijzing van een aanvraag. Het is mogelijk om een bezwaarschrift in te dienen tegen deze beschikking.

In lid 5 van dit artikel is geregeld dat onder andere de jeugdige en ouders die een beroep doen op een overige voorziening zoals een opvoedcursus, zich hier direct toe kunnen wenden zonder de procedure vanaf artikel 1.3 te hoeven doorlopen.

Artikel 1.4. Toegang jeugdhulp via huisarts, jeugdarts of medisch specialist

Artikel 1.4. regelt de wijze waarop het college omgaat met de toegang via de huisarts, medisch specialist en jeugdarts tot de jeugdhulp zoals geregeld in artikel 2.6, eerste lid, onder g, van de wet. De huisarts, medisch specialist of jeugdarts kan een jeugdige of zijn ouders verwijzen naar een individuele voorziening *waarmee de gemeente een contract heeft afgesloten.*

In lid 2 is opgenomen dat de externe verwijzers het college in kennis stellen van een doorverwijzing.

Andersom stelt het college de externe verwijzers op de hoogte van de soort zorg die wordt ingezet.

Dit lid is opgenomen om er voor te zorgen dat er zicht komt, zowel bij de externe verwijzers als bij het college, op de in te zetten behandeling.

~~Met andere woorden, een huisarts, medisch specialist of jeugdarts kan aangeven dat een individuele voorziening nodig is, maar het is de gemeente die het formele besluit (een verleningsbeschikking als bedoeld in artikel 3.2.) dient te nemen zodat de voorziening ook daadwerkelijke beschikbaar is voor de jeugdige of zijn ouders.~~ In het bestek is geregeld dat de *specialist jeugdhulpaanbieder* binnen 5 werkdagen melding doet bij het college dat een cliënt naar hem is doorverwezen via de huisarts,

medisch specialist en jeugdarts. *Daaropvolgend dient de jeugdhulpaanbieder het behandelplan in bij de gemeente, die op basis van dit plan de bekostiging start.*

In lid 4 is opgenomen dat de verlenging van de bekostiging van zorg ter beoordeling van het college is. Daarmee wordt de wettelijke verwijzbevoegdheid van de externe verwijzers gerespecteerd, maar kan het college op basis van het behandelplan van de aanbieder wel de afweging maken of de afgesproken resultaten behaald zijn of dat het wenselijk is dat de jeugdige alsnog door het toegangsteam wordt gezien.

Artikel 2.1 Indienen (aan)melding

~~In de Jeugdwet is niet specifiek bepaald op welke wijze het proces, om te komen tot een beoordeling van de hulpvraag, moet plaatsvinden. De keuze is gemaakt om dezelfde werkwijze te hanteren als bij de WMO. Het stellen van een hulpvraag kan leiden tot het indienen van een aanvraag.~~

In lid 1 is aangegeven dat bij het college een ~~hulpvraag~~ (aan)melding kan worden gedaan en door wie.

De melding is vormvrij en kan schriftelijk, elektronisch, mondeling of telefonisch bij het college worden gedaan.

~~Het tweede lid geeft aan dat het college een melding registreert als aanvraag zodra de jeugdige en/of ouder de hulpvraag helder heeft gemaakt. Onder hulpvraag wordt verstaan: de behoefte van een jeugdige of zijn ouders in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen als bedoeld in artikel 2.3 eerste lid van de wet.~~

In het ~~tweede~~ derde lid staat aangegeven dat niet als (aan)melding wordt aangemerkt de vraag die meteen kan worden beantwoord en geen nader onderzoek behoeft. Te denken valt hier bijvoorbeeld aan dat uit het eerste contact kan blijken dat de jeugdige en/of ouder eenvoudig kan worden verwezen naar een andere instantie of dat de jeugdige en/of ouder een voorlichting wenst over het gevoerde beleid.

~~In lid 5 is bepaald dat het college de ontvangst van een melding schriftelijk bevestigt.~~

Artikel 2.2. Legitimatie

In het kader van de rechtmatigheid wordt de identiteit van de jeugdige en/of ouders vastgesteld aan de hand van een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht.

Artikel 2.3. Onderzoek

Deze bepaling is hier opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen en te zorgen dat jeugdigen en ouders goed worden geïnformeerd.

In het eerste lid staat vermeld dat het college zo spoedig mogelijk een afspraak maakt voor een gesprek. Bij de vaststelling van de datum, het tijdstip en de locatie voor het gesprek kunnen dan ook al wat concrete vragen worden gesteld of aan de jeugdige of zijn ouders worden verzocht om nog een aantal stukken te overleggen.

Het derde lid dient ter voorbereiding van het gesprek waarbij voor het onderzoek naar aanleiding van de melding relevante bekende gegevens in kaart worden gebracht, zodat cliënten niet worden belast met vragen over zaken die bij de gemeente al bekend zijn en een goede afstemming mogelijk is met eventuele andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen. De regels met betrekking tot de privacy van betrokkenen en gegevensuitwisseling die gelden op grond van de Jeugdwet en de Wet bescherming persoonsgegevens zijn hierop van overeenkomstige toepassing. Indien gegevens nodig zijn waartoe

het college geen toegang heeft in verband met de privacyregels, kan het college de jeugdige of zijn ouders vragen om toestemming om deze op te vragen of in te zien.

De tweede zin van het derde lid vloeit voort uit het amendement Voordewind/Ypma (Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 83). De wet vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling is toch in de verordening opgenomen vanwege het belang om in de verordening een zorgvuldige procedure te waarborgen en te zorgen dat jeugdigen en ouders goed worden geïnformeerd over hun rechten en plichten. Dat jeugdigen en ouders niet gedwongen kunnen worden om een familiegroepsplan op te stellen spreekt voor zich, uiteraard kan het college het – in bepaalde gevallen waar dat meerwaarde zou kunnen hebben – wel aanraden en stimuleren. Bovendien, ook als er geen familiegroepsplan wordt opgesteld, zullen bepaalde zaken die ter sprake kunnen komen tijdens het opstellen van een familiegroepsplan óók ter sprake komen tijdens het onderzoek (een gesprek tussen deskundigen en de jeugdige of zijn ouders, zie artikel 2.4., eerste lid). Dan gaat het bijvoorbeeld om het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de hulpvraag te vinden.

De gemeente heeft in dezen de taak om haar beleid zo vorm te geven dat het gericht is op het tot stand brengen en uitvoeren van familiegroepsplannen (artikel 2.1, onder g, van de wet). Het kan zijn dat het nodig is om enige vorm van ondersteuning te bieden bij het opstellen van een familiegroepsplan om hier effectief uitvoering aan te geven. Dat deze ondersteuning geboden dient te worden als de jeugdige of zijn ouders hier behoefte aan hebben, wordt bevestigd in de laatste zin van het derde lid. Uiteraard kunnen de jeugdige of zijn ouders niet gedwongen worden om ondersteuning te accepteren, maar kan het college het – in bepaalde gevallen waar dat meerwaarde zou kunnen hebben – ook hier wel aanraden en stimuleren. Welke vorm deze ondersteuning heeft, is aan de gemeente, bovendien kan deze van geval tot geval verschillen.

Het familiegroepsplan moet binnen redelijke termijn opgesteld worden. Een vaste termijn stellen is niet mogelijk, aangezien dit ook mede afhangt van de mate waarin en de vorm van eventuele geboden ondersteuning. Omdat het onderwerp zal zijn van het onderzoek, ligt het voor de hand het familiegroepsplan voorafgaand aan het begin van het onderzoek wordt opgesteld. Maar ook tijdens het onderzoek kan mogelijk nog de (gedeelte) wens ontstaan om de eigen kracht nader te onderzoeken en een familiegroepsplan op te stellen. Zo de situatie zich daarvoor leent, kan dan besloten worden hiermee aan de slag te gaan en het onderzoek daarna voort te zetten.

In het vierde lid is een bepaling opgenomen ter voorkoming van onnodige bureaucratie. Als de gemeente al een dossier heeft van de jeugdige of zijn ouders, en de jeugdige of zijn ouders geven toestemming om dit dossier te gebruiken, dan kan een vooronderzoek achterwege blijven. Een gesprek over de acute hulpvraag is dan in de regel nog wel nodig. Indien de hulpvraag ook al bekend is, en het bijvoorbeeld over een vervolgvraag gaat, dan kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders ook van het gesprek worden afgezien. Dit laatste is bepaald in artikel 2.4., derde lid.

Artikel 2.4 Gesprek

Voor een zorgvuldig te nemen besluit is het van belang dat alle feiten en omstandigheden van de specifieke hulpvraag worden onderzocht. Daarbij is het van belang dat het onderzoek in samenspraak met de jeugdige en zijn ouders wordt verricht. Voor een zorgvuldig onderzoek is veelal persoonlijk contact nodig om een totaalbeeld van de jeugdige en zijn ouders te krijgen. Het ligt daarom ook voor de hand dat tijdens een gesprek met de jeugdige en zijn ouders het een en ander wordt besproken. Of dit gesprek op een gemeentelocatie plaatsvindt, op school, bij de jeugdige of zijn ouders thuis, of bij een andere deskundige zal afhankelijk van de concrete situatie worden besloten. Indien nodig voor het onderzoek, kan ook sprake zijn van meerdere (opeenvolgende) gesprekken.

In het gesprek zou duidelijk moeten worden hoe ook de meest complexe individuele voorzieningen kunnen worden getroffen. De wetgever omkleedt de procedure om te komen tot een individuele voorziening met allerlei waarborgen rond een deskundige beoordeling. Het kan zelfs gaan om

diagnostiek om voor een psychiatrische behandeling in aanmerking te komen of voor een verblijf in 24-uursopvang. Dat zijn zwaarwegende beslissingen waaraan professioneel onderzoek en afweging aan ten grondslag ligt.

In het eerste lid is opgenomen dat het gesprek zo spoedig mogelijk moet plaatsvinden. Het hangt af van de situatie hoe snel dat kan of moet plaatsvinden.

In de onderdelen a tot en met h g zijn de onderwerpen van het gesprek weergegeven. Het betreft uiteraard altijd maatwerk. Indien de jeugdige al bij de gemeente bekend is, zullen een aantal gespreksonderwerpen niet meer uitgediept hoeven te worden en zal bijvoorbeeld alleen kunnen worden gevraagd of er nog nieuwe ontwikkelingen zijn. Komen een jeugdige of zijn ouders voor het eerst bij de gemeente, dan zal het gesprek dienen om een totaalbeeld van de jeugdige en zijn situatie te krijgen. In onderdeel c wordt de eigen kracht van jeugdigen en ouders voorop gesteld overeenkomstig het in de considerans van de wet vermelde uitgangspunt dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt. Een te verstrekken voorziening kan ook juist nodig zijn om de mate van probleemoplossend vermogen van de jeugdige en zijn ouders en die van de naaste omgeving te versterken.

Ten aanzien van de afstemmingsplicht in onderdeel e valt te denken aan een voorziening die een jeugdige ontvangt op grond van de AWBZ of de Zvw en een voorziening op het gebied van passend onderwijs.

Het tweede lid bevestigt de regeling van het familiegroepsplan in de Jeugdwet (artikel 2.1, onder g, in samenhang met artikel 1.1). De wet vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling is toch in de verordening opgenomen vanwege het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van jeugdigen en ouders te geven.

Als de jeugdige en zijn ouders wel een familiegroepsplan hebben opgesteld, dan wordt dit als eerste bij dat onderzoek betrokken. Uiteindelijk zal altijd het college moeten oordelen welke jeugdhulp zij nodig acht en in welke mate de jeugdige en zijn ouders, zo nodig met hulp uit de naaste omgeving, op eigen kracht bepaalde problemen (deels) kunnen oplossen. Een deugdelijk familiegroepsplan, al dan niet opgesteld met ondersteuning van de gemeente, kan deze stap in het proces vergemakkelijken. Het college dient een familiegroepsplan als eerste te betrekken bij het onderzoek; het kan een deugdelijk familiegroepsplan niet zomaar naast zich neerleggen.

Het derde lid dient ertoe ouders te informeren.

~~Het college neemt niet de hoogte van de bijdrage in de kosten in de beschikking op. De bijdrage wordt vastgesteld door een door het college daartoe aangewezen bestuursorgaan, evenals de mogelijkheid van bezwaar en beroep daartegen. In artikel 8.2.3 van de wet is bepaald dat de ouderbijdrage door 'het bestuursorgaan dat (door Onze Ministers) met (de vaststelling en) de inning is belast' wordt vastgesteld en ten behoeve van de gemeente wordt geïnd. De ouderbijdrage geldt op grond van art. 8.2.1 van de wet alleen in situaties van jeugdhulp buiten de thuissituatie.~~

~~Uit de Memorie van Toelichting blijkt dat de regering het wenselijk acht om de eigenbijdrageregelingen voor de extramurale AWBZ, de Wmo en de Jeugdwet goed op elkaar te laten aansluiten. Gelijk aan de eigen bijdrage in de Wmo, wordt daarom geregeld dat de vaststelling en inning van de ouderbijdrage voor jeugdhulp zal worden verzorgd door het CAK. Het hebben van één organisatie die de ouderbijdragen int maakt dat er zicht is op het aantal ouderbijdragen dat een gezin moet betalen en maakt het mogelijk om die waar nodig te beperken.~~

Artikel 2.5. ~~Verslag-Rapportage~~

In lid 1 staat vermeld dat het onderzoek wordt afgerond binnen zes weken na registratie van de melding. In de wet staat echter geen termijn vermeld. Er is gekozen voor een termijn van zes weken, zodat dezelfde termijn wordt gehanteerd als bij de WMO.

Het tweede lid Dit artikel is opgenomen in het belang van een zorgvuldige dossiervorming en een zorgvuldige procedure. De invulling van deze verslagplicht is vormvrij. Het college Hierbij is een voorbeeld genomen aan de praktijk van de Wmo. In de memorie van toelichting op het wetsvoorstel Wmo 2015 (Kamerstukken II 2013/14 33 841, nr.3) staat hierover dat het college *verstrekt* een weergave van de uitkomsten van het onderzoek *verstrekt* om de cliënt in staat te stellen een aanvraag te doen voor een maatwerkvoorziening. Dat moet in beginsel schriftelijk. *De rapportage wordt vervolgens ter kennisname verzonden naar de jeugdige en/of zijn ouders.*

. Een goede weergave maakt het voor de gemeente inzichtelijk om een juiste beslissing te nemen te nemen op een aanvraag en draagt bij aan een inzichtelijke communicatie met de cliënt. Uiteraard zal de weergave van de uitkomsten van het onderzoek variëren met de uitkomsten van het onderzoek. Zo zal de weergave van het onderzoek bijvoorbeeld heel beperkt kunnen zijn als de cliënt van mening is goed geholpen te zijn en de uitkomst is dat geen aanvraag van een maatwerkvoorziening noodzakelijk is. Bij meer complexe onderzoeken zal uiteraard een uitgebreidere weergave noodzakelijk zijn. Desgewenst kan de gemeente de schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek ook gebruiken als een met de cliënt overeengekomen plan (arrangement) waarin de gemaakte afspraken en de verplichtingen die daaruit voortvloeien, zijn vastgelegd. Het is in dat geval passend dat het college en de cliënt dit plan ondertekenen.

Artikel 2.6. Aanvraag

Deze bepaling is een uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder a, van de wet, waarbij is bepaald dat de gemeente bij verordening in ieder geval regels stelt met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening. Een aanvraag is nodig om een verleningsbeschikking voor een individuele voorziening te verkrijgen.

In de Awb worden regels gegeven omtrent de aanvraag. Deze verordening wijkt daarvan niet af. Op grond van artikel 4:1 van de Awb wordt een aanvraag tot het geven van een beschikking schriftelijk ingediend bij het bestuursorgaan dat bevoegd is op de aanvraag te beslissen (hier het college), tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald. Een aanvraag dient te zijn voorafgegaan door het stellen van een hulpvraag / een melding.

In de Jeugdwet is geen beslistermijn opgenomen. Voor de beslistermijn is daarom aansluiting gezocht bij de WMO. In lid 2 is opgenomen dat het college een beschikking geeft binnen twee weken na ontvangst van de aanvraag.

Artikel 2.7.6. Extern deskundigenonderzoek

In lid 1 is bepaald het college bevoegd is om de jeugdige en/of ouders op te roepen in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats en tijdstip en te laten onderzoeken en/of ondervragen door een of meer daartoe aangewezen deskundigen. Dit alles met de beperking dat dit in het belang moet zijn van het onderzoek. Het college mag dus geen gegevens (doen) opvragen waarin hij uit andere hoofde geïnteresseerd is.

Het is bij de adviesaanvraag van belang dat hierbij een heldere vraag of afgebakende opdracht wordt verstrekt, zodat duidelijk is voor de jeugdige en/of ouders en de adviseur welk aanvullend onderzoek nog nodig is.

Artikel 3.1. Toekenning individuele voorziening

In dit artikel wordt duidelijk gemaakt welke afwegingsfactoren het college hanteert bij toekenning van individuele voorzieningen, inclusief het pgb. Hierbij is het voor het college van belang de mate

van 'eigen kracht' en het al of niet gedeeltelijk gebruik kunnen maken van een overige of andere voorziening, goed te beoordelen. Dit is vastgelegd in lid 1.

Lid 2 heeft betrekking op de situatie, dat een verwijzing op grond van artikel 1.4. die door het college moet worden uitgevoerd, aan de orde is. Er dient dan een schriftelijke toekenning van een individuele voorziening plaats te vinden.

~~In het derde lid van dit artikel zijn specifieke bepalingen over het pgb opgenomen. Hierin is aangesloten op artikel 8.1.1 van de wet, dat voor het pgb is aangepast aan de verwante regelgeving met betrekking tot de maatschappelijke ondersteuning als geregeld in de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo).~~

~~In artikel 8.1.1, vijfde lid, onderdeel a, van de wet is bepaald dat het college een pgb kan weigeren voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening. De formulering in artikel 8.1.1 maakt nog wel mogelijk dat jeugdigen of hun ouders zelf kunnen bijbetalen wanneer het tarief van de door hen gewenste aanbieder duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Het college kan het pgb dan slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan het door het college voorgesteld aanbod. Deze, uit het amendement Bisschop en Voortman voortvloeiende mogelijkheid is expliciet vastgelegd in lid 4.~~

Artikel 3.2 Inhoud beschikking

Indien de jeugdige of zijn ouders een formele aanvraag bij het college indienen (artikel 2.6.) of er overeenkomstig de artikelen 1.3. vierde lid en 1.4. derde lid, een beschikking afgegeven wordt, dient het college een schriftelijke beschikking op te stellen, waartegen zij bezwaar en beroep op grond van de Awb kunnen indienen. Uitgangspunt van de wet is dat de jeugdige of zijn ouders een voorziening in 'natura' krijgen. Indien gewenst door de jeugdige of zijn ouders bestaat echter de mogelijkheid van het toekennen van een pgb.

Het eerste lid bevestigt de regeling van deze onderwerpen in de Jeugdwet en de Awb en is hier opgenomen in het belang van burgers om hen in de verordening een zo compleet mogelijk beeld te geven van hun rechten en plichten. De mogelijkheid om bezwaar in te dienen tegen de beschikking en ook de daarop volgende mogelijkheid van beroep bij de rechter is geregeld in de Awb en geldt in beginsel voor alle beschikkingen. Indien een jeugdige of zijn ouders in bezwaar en beroep willen gaan, hebben zij op grond van de Awb het recht op het indienen van een aanvraag, waarmee een voor bezwaar en beroep vatbaar besluit kan worden uitgelokt. Ook de weigering, of het te lang uitblijven van een beschikking, geeft de burger op grond van de Awb de ingang van bezwaar en beroep.

Lid 2 geeft aan welke elementen de beschikking voor een voorziening in natura dient te bevatten.

Lid 3 vermeldt de inhoudseisen voor de pgb-beschikkingen.

~~In lid 4 is bepaald dat in de beschikking informatie wordt opgenomen over de wettelijk geldende regels ter zake van de eventuele verschuldigdheid van een ouderbijdrage. De vaststelling en inning geschiedt door het bestuursorgaan dat namens de gemeente met de inning is belast.~~

Artikel 3.3. Regels Criteria voor het een pgb

Op grond van artikel 8.1.1 van de wet is bepaald dat indien de jeugdige of zijn ouders dit wensen, het college hen een pgb verstrekt dat hen in staat stelt die jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken.

Een pgb wordt verstrekt indien:

- de jeugdige of zijn ouders, eventueel met hulp, in staat zijn de aan de pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;

- de jeugdige of zijn ouders zich gemotiveerd op het standpunt stellen dat zij de individuele voorziening, die wordt geleverd door een aanbieder, niet passend achten.
- *het college van oordeel is dat er voldoende waarborg is dat de voorziening van goede kwaliteit is.*

Om te kunnen vaststellen of de jeugdige of zijn ouders aan deze voorwaarden voldoen, wordt van de jeugdige of zijn ouders verwacht dat zij een gemotiveerd verzoek indienen als zij voor een pgb in aanmerking willen komen. Aan dit verzoek wordt een aantal eisen verbonden, dat is opgenomen in het eerste lid.

~~Het tweede en derde lid berusten op artikel 2.9, onder c, van de wet. In deze wetsbepaling staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld.~~

~~Het vierde lid betreft een delegatiebepaling. De raad delegeert de bevoegdheid aan het college om bij nadere regels voorwaarden te stellen aan het pgb voor personen uit het sociaal netwerk.~~

In het tweede lid van dit artikel zijn specifieke bepalingen over het pgb opgenomen. Hierin is aangesloten op artikel 8.1.1 van de wet, dat voor het pgb is aangepast aan de verwante regelgeving met betrekking tot de maatschappelijke ondersteuning als geregeld in de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo).

In artikel 8.1.1, vijfde lid, onderdeel a, van de wet is bepaald dat het college een pgb kan weigeren voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening. De formulering in artikel 8.1.1 maakt nog wel mogelijk dat jeugdigen of hun ouders zelf kunnen bijbetalen wanneer het tarief van de door hen gewenste aanbieder duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Het college kan het pgb dan slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan het door het college voorgesteld aanbod. Deze, uit het amendement Bisschop en Voortman voortvloeiende mogelijkheid is expliciet vastgelegd in lid 3 sub a.

Tevens is in het derde lid (sub b) bepaald dat het college een pgb kan weigeren indien het college eerder een beslissing voor het verstrekken van een individuele voorziening of pgb heeft herzien in verband met het verstrekken van onjuiste of onvolledige gegevens, het niet voldoen aan de voorwaarden die verbonden zijn aan de individuele voorziening of pgb of een onjuiste besteding van een pgb.

Als er sprake is van ondersteuning in een spoedeisende situatie, is er nog geen sprake van geïndiceerde ondersteuning. In zo'n geval is de ondersteuning niet mogelijk via een pgb. Zodra het reguliere onderzoek is afgerond en een individuele voorziening blijkt aan de orde, dan kunnen de jeugdige en/of zijn ouders uiteraard wel een verzoek indienen voor een pgb (sub c).

Een pgb is niet mogelijk voor de betaling van een persoon die jeugdige en/of zijn ouders begeleidt met het beheer van het pgb. Ook mogen er van het pgb geen administratiekosten worden betaald (sub d).

Artikel 3.4 Tarief pgb

In artikel 2.9 sub c en artikel 2.10 van de wet staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld, waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn. De maximale hoogte van een pgb is in de verordening begrensd op de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate door het college ingekochte individuele voorziening in natura.

Lid 1: De hoogte van het pgb wordt bepaald aan de hand van het ingediende pgb-plan en aan de hand van vastgestelde maximale pgb-tarieven. Sub b is gebaseerd op artikel 2.10 van de wet. Hierin staat dat het pgb toereikend moet zijn.

Lid 2: Voor de hoogte van het pgb is ook bepalend of de ondersteuning wordt ingekocht bij een professionele hulpverlener/zorgorganisatie (professionele ondersteuning) of bij iemand uit de eigen familie of sociale netwerk (informele ondersteuning).

Lid 3: Het derde lid geeft regels voor de wijze van berekening van de hoogte van de bedragen voor pgb's.

Het maximum budget voor professionele dienstverlening is afgeleid van de kostprijs voor de voorziening in natura, die het college is verschuldigd voor de individuele voorziening. Het budget is hieraan niet gelijk, omdat aan gecontracteerde aanbieders zware eisen worden gesteld onder andere met betrekking tot zorgcontinuïteit, regeling klachtrecht en medezeggenschap en inzet competent personeel die kostprijsverhogend werken. Daarnaast zijn de overheadkosten van kleine aanbieders en zzp'ers in het algemeen lager dan die van aanbieders, omdat de aanbieders aan allerlei eisen moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een contract.

Bij ondersteuning in het informele circuit wordt uitgegaan van lagere tarieven, omdat in dat geval sprake is van het ontbreken van kosten die professionele dienstverleners wel hebben. Te denken valt aan overheadkosten, verzekeringen en pensioenvoorzieningen. Hierbij is aansluiting gezocht bij de regeling langdurige zorg, artikel 5.22 lid 1. Hier wordt ook uitgegaan van een tarief van € 20,- per uur of per dagdeel voor informele zorg.

De hoogte van een pgb is opgebouwd uit verschillende kostencomponenten, zoals salaris, vervanging tijdens vakantie, verzekeringen en reiskosten.

Artikel 4.1. Nieuwe feiten en omstandigheden

Dit artikel is een uitwerking van artikel 8.1.2 van de wet.

Artikel 4.2. Herziening of intrekking

Lid 1 is een uitwerking van artikel 8.1.4. van de wet. Daarnaast is opgenomen dat rekening kan worden gehouden met een langdurige opname in een instelling (wlz, zorgverkeringswet of jeugdwet).

Lid 2 is een 'kan' bepaling. Een pgb wordt verstrekt met de bedoeling dat men daarmee een voorziening treft. Als binnen zes maanden na de uitbetaling van het pgb geen voorziening is getroffen, heeft het college de bevoegdheid om de beslissing geheel of gedeeltelijk in te trekken.

Artikel 4.3. Opschorting betaling uit het pgb

Met dit artikel wordt uitvoering gegeven aan artikel 2.9 onder d van de wet, in combinatie met artikel 8, vierde lid aanhef en onder f, van de Regeling Jeugdwet. Er wordt mee beoogd misbruik en oneigenlijk gebruik van pgb's te bestrijden.

In bepaalde gevallen is (tijdelijke) opschorting van een betaling uit het pgb naar aanleiding van een declaratie een beter instrument dan beëindiging of weigering of zelfs intrekken of herzien van het verleningsbesluit. Middels opschorting kan ruimte geboden worden voor herstelmaatregelen of nader onderzoek.

Het tweede lid is toegevoegd omdat het voor kan komen dat een cliënt tijdelijk geen gebruik van een individuele voorziening of pgb kan maken door (tijdelijke) opname in een instelling. In dat geval kan het praktischer zijn de maatwerkvoorziening of het pgb tijdelijk op te schorten. Volgens het derde lid stelt het college de pgb-houder schriftelijk op de hoogte van het verzoek.

Artikel 4.4. Terugvordering

In dit artikel is de bevoegdheid aan het college gegeven tot het (in geldswaarde) terugvorderen van een ten onrechte verstrekte individuele voorziening of pgb. Hierbij is tevens bepaald dat het college het terug te vorderen bedrag bij dwangbevel kan invorderen.

De artikelen 4.1. tot en met 4.3. zijn een uitwerking van de bij nota van wijziging (Kamerstukken II 2013/14 33 684, nr. 11, artikel D) ingevoegde verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder d, van de wet, waarbij is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. In de toelichting op de nota van wijziging is voorts vermeld dat het tot de gemeentelijke verantwoordelijkheid behoort misbruik van de geboden voorzieningen te voorkomen en, waar nodig, op te treden tegen onterecht gebruik van individuele voorzieningen of persoonsgebonden budgetten.

De artikelen 4.1. tot en met 4.3. geven handen en voeten aan de bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik en zijn opgenomen in deze verordening. De wettekst van de artikelen 8.1.2 tot en met 8.1.4 is veelal beperkt tot de pgb. Waar mogelijk en zinvol, is dit ter uitwerking van de delegatiebepaling in artikel 2.9, onder d, van de wet, in de verordening uitgebreid tot de individuele voorziening in natura. Hiervoor kan ook steun gevonden worden in de tekst van de toelichting op artikel 8.1.2, waarbij is vermeld dat de in het eerste lid geregelde inlichtingenverplichting als uitgangspunt heeft dat van de jeugdige en zijn ouders aan wie een individuele voorziening of een daaraan gekoppeld pgb is verstrekt, verlangd kan worden dat ze voldoende gegevens en inlichtingen verstrekken om het college in staat te stellen te beoordelen of het beroep op die individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb terecht is gedaan. Indien het de jeugdige of zijn ouders redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat er feiten en omstandigheden, of daarin opgetreden wijzigingen, zijn die van invloed kunnen zijn op de toekenning van de individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb, dienen zij dit onverwijld aan het college te melden. Verstrekken zij niet onverwijld uit eigen beweging of op verzoek van het college alle gevraagde inlichtingen en bewijsstukken, dan heeft dat gevolgen voor de toekenning van de voorziening of het daaraan gekoppelde pgb. Het college kan niet alleen bij een aanvraag, maar ook in andere stadia concrete informatie en bewijsstukken van de belanghebbende vragen.

Artikel 4.6 Toezichthouder

Dit artikel biedt de grondslag voor het aanwijzen van een toezichthouder. De toezichthouder is belast met het houden van toezicht op de rechtmatigheid van de besteding van individuele voorzieningen. Bijvoorbeeld als de gemeente rechtmatigheidsonderzoeken wil laten doen naar de bestedingen van pgb's.

Artikel 5.1.1. Kwaliteitseisen

In het eerste lid zijn een aantal voor de hand liggende kwaliteitseisen uitgewerkt. In lid 2 is bepaald welke verdere eisen er zijn gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen. In het derde lid is geregeld dat het college toeziet op de naleving van de betreffende kwaliteitseisen.

Artikel 5.1.2. Verhouding prijs en kwaliteit

Het college kan de uitvoering van de Jeugdwet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de jeugdige of zijn ouders, door aanbieders laten verrichten (artikel 2.11, eerste lid, van de Jeugdwet). Met het oog op gevallen waarin dit ten aanzien van jeugdhulp, kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering gebeurt, moeten bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van

jeugdhulp of de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (artikel 2.12 van de Jeugdwet). Daarbij dient in ieder rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Om te voorkomen dat er alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering worden in dit artikel een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven (naast de prijs) rekening dient te houden. Hiermee wordt bereikt dat er een beter beeld ontstaat van reële kostprijs voor de activiteiten die zij door aanbieders willen laten uitvoeren. Uitgangspunt is dat de aanbieder kundig personeel inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Hiervoor is ten minste een beeld nodig van de vereiste activiteiten en de arbeidsvoorwaarden die daarbij horen. Dit biedt een waarborg voor werknemers dat hun werkzaamheden aansluiten bij de daarvoor geldende arbeidsvoorwaarden.

Artikel 5.2.1 Klachtenregeling

Dit artikel regelt het gemeentelijke klachtrecht. De gemeente is al op grond van de Awb in het algemeen verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van personen en bestuursorganen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn. Gelet op het van toepassing zijnde hoofdstuk 9 van de Awb, waarin een uitvoerige regeling omtrent klachtbehandeling is gegeven, en ook het recht is neergelegd om na de afhandeling van de klacht de bevoegde ombudsman te verzoeken een onderzoek in te stellen, kan in deze verordening met een enkele bepaling worden volstaan.

In de regel zal eerst de aanbieder worden aangesproken bij klachten over de wijze van behandeling. De klachtmogelijkheid tegenover de aanbieder is geregeld in artikel 4.2.1 e.v. van de wet. Pas wanneer dit klachtrecht niet bevredigend is, of niet logisch, bijvoorbeeld bij gedragingen van gemeenteambtenaren, dan komt de gemeentelijke klachtmogelijkheid in zicht. De klacht wordt dan afgehandeld overeenkomstig de bepalingen van de Procedureregeling Klachtbehandeling gemeente Hengelo.

Artikel 5.2.2. Vertrouwenspersoon

In artikel 2.6, eerste lid, onder f, van de wet is bepaald dat het college ervoor verantwoordelijk is dat jeugdigen, hun ouders of pleegouders een beroep kunnen doen op een vertrouwenspersoon. De wet adresseert het college rechtstreeks en vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling uit de wet is toch in de verordening opgenomen vanwege het in het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van jeugdigen en ouders te geven. Iedere cliënt die vragen, klachten over en/of problemen heeft met zijn/haar (rechts)positie en over de (toeleiding naar) jeugdhulp, mag ondersteuning krijgen van een vertrouwenspersoon. Gemeenten hebben er met elkaar voor gekozen het vertrouwenswerk centraal via de VNG te regelen en in te richten (ALV VNG, 18 juni 2014). De VNG gaat namens alle gemeenten in eerste instantie landelijke inkoop voor de duur van twee jaar verrichten, waarna evaluatie plaatsvindt. Als gemeente hebben we de plicht om aan onze inwoners kenbaar te maken dat ze gebruik mogen maken van deze vorm van ondersteuning.

Artikel 5.3.1. Inspraak en medezeggenschap

~~In dit artikel zijn bepalingen opgenomen over de medezeggenschap bij de gemeente. De mogelijkheid tot medezeggenschap tegenover de aanbieder is al geregeld in artikel 4.2.4 e.v. van de wet.~~

~~Regeling van de medezeggenschap is verplicht op grond van artikel 2.10 van de wet in samenhang met artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo 2015.~~

Lid 1 en 2 geven uitvoering aan artikel 2.10 van de wet. In artikel 2.10 worden de artikelen 2.1.3, derde lid, en 2.5.1 (jaarlijks cliëntervaringsonderzoek) van de Wmo 2015 van overeenkomstige toepassing verklaard. Ingevolge artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo 2015 dient bij verordening te worden bepaald op welke wijze ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van deze wet.

Lid 3: Het college betreft een adviesraad bij de uitvoering van het beleid jeugdhulp.

Lid 4: De adviesraad adviseert over 3 beleidsvelden, namelijk jeugd, Wmo en Werk en inkomen.

Lid 5: Het doel van de adviesraad is om inwoners op een gestructureerde manier te betrekken bij de beleidsontwikkeling, beleidsuitvoering en beleidsevaluatie van de jeugdhulp om zo bij te dragen aan de totstandkoming of verbetering van dit beleid.

Artikel 5.3.2. Recht tot uitdagen

Het recht tot uitdagen is een nieuw fenomeen dat kansen biedt om het samenspel tussen de overheid en de burgers te vernieuwen en om de dienstverlening op het gebied van zorg en ondersteuning beter te laten aansluiten bij de behoeften van de burgers. In lid 1 wordt geregeld dat het college burgers actief moet wijzen op de mogelijkheden van het recht op uitdagen. Lid 2 legt de bevoegdheid tot het stellen van nadere regels voor de initiatieven die voort komen uit het recht op uitdagen neer bij het college.

Artikel 6.1. Privacy

In dit artikel wordt weergegeven hoe de gemeente omgaat met gegevensverwerking. Hierbij wordt rekening gehouden met de geldende wet- en regelgeving.

Artikel 6.2. Nadere regels

Het kan noodzakelijk zijn om nadere regels te stellen op het gebied van onderwerpen die niet expliciet als onderwerp van nadere regelgeving zijn aangemerkt. Dit artikel biedt de grondslag hiervoor.

Artikel 6.3. Intrekking oude verordening

In dit artikel wordt de oude verordening ingetrokken.

Artikel 6.4. Overgangsbepalingen

In het eerste lid is bepaald dat besluiten die berusten op bepaalde artikelen van de in te trekken verordening, voortaan berusten op de overeenkomstige artikelen van de nieuwe verordening. Dit wordt omhangen genoemd. De besluiten hangen voortaan aan de nieuwe verordening.

In het tweede lid is bepaald dat aanvragen die voor de inwerkingtreding van deze nieuwe verordening zijn ingediend maar waarop bij de inwerkingtreding nog niet is beslist, worden afgedaan op grond van de nieuwe verordening.

In het derde lid is voor lopende bezwaarschriften bepaald dat deze volgens de nieuwe verordening worden afgedaan.

Artikel 6.5. Inwerkingtreding

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van deze verordening.

Artikel 6.6. Citeertitel

Dit artikel legt vast hoe de verordening moet worden aangehaald.

VERORDENING JEUGDHULP GEMEENTE HENGELO, 2^e WIJZIGING

De raad van de gemeente Hengelo;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 15 mei 2018;

gelet op de artikelen 2.9, 2.10, 2.12 en 8.1.1. vierde lid van de Jeugdwet;

gelet op artikel 149 van de Gemeentewet;

gezien het advies van de Adviesraad sociaal domein van 30 maart 2018;

gelet op de doelstellingen zoals verwoord in het Beleidsplan *Met respect... op weg naar een nieuw stelsel voor maatschappelijke ondersteuning*;

Overwegende dat:

- de Jeugdwet de verantwoordelijkheid voor het organiseren van goede en toegankelijke jeugdhulp bij de gemeente heeft belegd, waarbij het uitgangspunt is dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt;
- het noodzakelijk is om regels vast te stellen over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige voorzieningen, de wijze van afstemming met andere voorzieningen, de wijze waarop het persoonsgebonden budget wordt vastgesteld, de bestrijding misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet en regels ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor levering van jeugdhulp en de uitvoering van een kindbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan; en
- het wenselijk is te bepalen onder welke voorwaarden degene aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot diens sociale netwerk.

Besluit vast te stellen:

Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo, 2^e wijziging

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1.1. Begripsbepalingen

In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. andere voorziening: voorziening anders dan in het kader van de Jeugdwet, op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen;
- b. college: college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hengelo;
- c. familiegroepsplan: hulpverleningsplan of plan van aanpak opgesteld door de ouders, samen met bloedverwanten, aanverwanten of anderen die tot de sociale omgeving van de jeugdige behoren;
- d. gesprek: gesprek als bedoeld in artikel 2.4.;
- e. hulpvraag: behoefte van een jeugdige of zijn ouders aan jeugdhulp in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen, als bedoeld in artikel 2.3, eerste lid, van de wet;

- f. individuele voorziening: de via een beschikking toegankelijke, op de jeugdige of zijn ouders toegesneden jeugdhulpvoorziening, die door het college in natura of bij pgb wordt verstrekt;
- g. (aan)melding: melding van een hulpvraag als bedoeld in artikel 2.1., eerste lid;
- h. rapportage jeugd en gezin: het hulpverleningsplan als bedoeld in artikel 1.1. van de wet;
- i. ouders: ouders als bedoeld in artikel 1.1 van de wet en of de gemachtigde dan wel de vertegenwoordiger van de jeugdige
- j. overige voorziening: de overige voorzieningen als bedoeld in artikel 2.9 onder a van de wet, waarvoor geen beschikking van het college is vereist;
- k. pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 van de wet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een jeugdige of zijn ouders, dat hen in staat stelt de jeugdhulp die in de vorm van een individuele voorziening is toegekend, van derden te betrekken;
- l. Professionele ondersteuning: ondersteuning door een beroepsoefenaar die is ingeschreven in het kwaliteitsregister jeugd.
- m. wet: Jeugdwet.

Artikel 1.2. Vormen van jeugdhulp

1. De volgende overige voorzieningen zijn beschikbaar:
 - a. Informatie en advies;
 - b. Opvoedondersteuning (individueel en groepsgericht);
 - c. Opgroeiondersteuning (individueel en groepsgericht).
2. De volgende individuele voorzieningen zijn beschikbaar:
 - a. Ambulante jeugdhulp;
 - b. Residentiële/24-uurs jeugdhulp;
 - c. Pleegzorg;
 - d. Jeugdbescherming;
 - e. Jeugdreclassering;
 - f. JeugdzorgPlus.
3. Het college kan bij nadere regels aanvullingen op de overige en individuele voorzieningen vaststellen die op basis van het eerste en tweede lid beschikbaar zijn.

Artikel 1.3. Toegang jeugdhulp via gemeente, indiening hulpvraag

1. Jeugdigen en ouders met een hulpvraag kunnen het college verzoeken om toeleiding naar een overige voorziening of toekenning van een door het college bij besluit te verlenen individuele voorziening.
2. Het college zorgt voor inzet van de jeugdhulp die de rechter of de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel en de uitvoering van jeugdreclassering.
3. In spoedeisende gevallen treft het college zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke maatregel of vraagt het college een machtiging gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de wet.
4. Het college legt de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vast in een beschikking als bedoeld in artikel 3.2.
5. Jeugdigen en ouders kunnen zich rechtstreeks wenden tot een overige voorziening.

Artikel 1.4. Toegang jeugdhulp via huisarts, jeugdarts of medisch specialist

1. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar een gecontracteerde jeugdhulpaanbieder voor een individuele voorziening.
2. De huisarts, medisch specialist en jeugdarts die een jeugdige of zijn ouders behandelen, stellen het college in kennis van hun verwijzing naar een individuele voorziening. Het college stelt vervolgens de huisarts, medisch specialist en jeugdarts op de hoogte van de in te zetten zorg door de aanbieder.
3. De gecontracteerde jeugdhulpaanbieder maakt een behandelplan op basis van de overeengekomen contractafspraken voor een individuele voorziening en dient dit plan in bij het college ter beoordeling en bekostiging.
4. Het college beslist over de verlenging en/of aanpassing van de inzet en bekostiging van een individuele voorziening op basis van het verkregen behandelplan, waar nodig met in achtneming van de artikelen 2.1 t/m 2.6 van deze verordening.

HOOFDSTUK 2 PROCEDURELE BEPALINGEN TOEGANG VIA GEMEENTE

Artikel 2.1. Indienen van een (aan)melding

1. Een (aan)melding kan schriftelijk, elektronisch of mondeling- al dan niet telefonisch- worden gedaan.
2. Niet als (aan)melding wordt aangemerkt de vraag die meteen kan worden beantwoord en geen nader onderzoek behoeft.
3. De jeugdige of zijn ouders vullen een door het college vastgestelde (aan)meldingsformulier in en ondertekenen dit betreffende formulier.

Artikel 2.2. Legitimatie

Het college kan de jeugdige en/of zijn ouders verplichten zich te legitimeren door middel van een identiteitsbewijs als bedoeld in de Wet op de identificatieplicht.

Artikel 2.3. Onderzoek

1. Het college maakt zo spoedig mogelijk met de jeugdige of zijn ouders een afspraak voor een gesprek.
2. Voor het gesprek verschaft de jeugdige of zijn ouders het college alle gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.
3. Het college verzamelt voor het onderzoek van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de jeugdige en zijn situatie. Hierbij brengt het college de jeugdige en zijn ouders op de hoogte van de mogelijkheid om binnen een redelijke termijn een familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de wet op te stellen. Als de jeugdige en zijn ouders daarom verzoeken, draagt het college zorg voor ondersteuning bij het opstellen van een familiegroepsplan.
4. Het college kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders afzien van een onderzoek als bedoeld in het tweede en derde lid.

Artikel 2.4. Gesprek

1. Voor zover noodzakelijk onderzoekt het college zo spoedig mogelijk in een gesprek, bedoeld in artikel 2.3. tussen deskundigen en de jeugdige en/of zijn ouders:
 - a. de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige en het probleem of de hulpvraag;
 - b. het gewenste resultaat van het verzoek om jeugdhulp;
 - c. het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om op eigen kracht of met ondersteuning van de naaste omgeving of andere dan wel overige voorzieningen een oplossing voor zijn hulpvraag te vinden, al dan niet met behulp van een familiegroepsplan;
 - d. de mogelijkheid om een individuele voorziening te verstrekken;
 - e. de wijze waarop een mogelijk toe te kennen individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen;
 - f. hoe rekening zal worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders;
 - g. de mogelijkheden voor de verstrekking van een pgb, waarbij de jeugdige en of zijn ouders in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze.
2. Als de jeugdige en zijn ouders een familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de wet hebben opgesteld, betreft het college dat als eerste bij het onderzoek zoals bedoeld in artikel 2.3.
3. Het college informeert de jeugdige en of zijn ouders over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolgprocedure en vraagt hen toestemming om zijn persoonsgegevens te verwerken.

Artikel 2.5. Rapportage

Het college zorgt voor schriftelijke verslaglegging van het onderzoek en stuurt deze rapportage ter kennisname aan de jeugdige en/of zijn ouders.

Artikel 2.6. Extern deskundigenonderzoek

1. Het college is bevoegd om de jeugdige op een aangegeven plaats en tijdstip door één of meer daartoe aangewezen deskundigen te doen bevragen en onderzoeken.
2. Het college vraagt de door haar aangewezen adviesinstantie om advies indien:
 - er onvoldoende duidelijkheid bestaat over de beperkingen en/of hulpvraag dan wel de oorzaak hiervan;
 - het college dat om andere reden gewenst vindt.

HOOFDSTUK 3 AFWEGING EN VOORWAARDEN INDIVIDUELE VOORZIENINGEN

Artikel 3.1. Toekenning individuele voorzieningen

1. Het college kent een individuele voorziening toe voor zover in de rapportage bedoeld in artikel 2.5 wordt vastgesteld dat de jeugdige:
 - a. op eigen kracht of met zijn ouders of andere personen uit zijn naaste omgeving geen oplossing voor zijn hulpvraag kan vinden;
 - b. geen oplossing kan vinden voor zijn hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van een overige voorziening als bedoeld in artikel 1.2. lid 1, of
 - c. geen oplossing kan vinden voor zijn hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van een andere voorziening als bedoeld in artikel 1.1. sub a.
2. Het college kent eveneens een individuele voorziening toe voor zover met betrekking tot de jeugdige een verwijzing zoals bedoeld in artikel 1.4. is afgegeven.

Artikel 3.2. Inhoud beschikking

- 1 In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.
2. Bij het verstrekken van een voorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. welke de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
 - b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
 - c. hoe de voorziening wordt verstrekt, en indien van toepassing, en
 - d. welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn.
3. Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. voor welk resultaat het pgb kan worden aangewend;
 - b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
 - c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
 - d. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld, en
 - e. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.

Artikel 3.3. Criteria voor een pgb

1. Als een jeugdige in aanmerking komt voor een individuele voorziening, maar de voorziening zelf wenst in te kopen door middel van een door het college te verstrekken pgb, dient de jeugdige of zijn ouders daartoe volgens een door het college ter beschikking gesteld format (budgetplan) een gemotiveerde aanvraag in:
 - a. wat hij met het pgb wenst in te kopen;
 - b. waarom hij de ondersteuning in de vorm van een pgb wenst te ontvangen;
 - c. indien van toepassing: wie hij heeft gemachtigd om zijn belangen ten aanzien van het pgb te behartigen en de aan het pgb verbonden taken uit te voeren;
 - d. hoe hij de ondersteuning wenst te organiseren;
 - e. op welke wijze de kwaliteit van de ondersteuning is gewaarborgd.
2. Conform artikel 8.1.1 van de wet verstrekt het college alleen een individuele voorziening in de vorm van een pgb:
 - a. indien de jeugdige of zijn ouders naar het oordeel van het college in staat zijn de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;

- b. de jeugdige of zijn ouders zich gemotiveerd op het standpunt stellen dat zij de individuele voorziening, die wordt geleverd door een door het college voorgestelde aanbieder, niet passend achten;
 - c. naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de jeugdhulp die tot een individuele voorziening behoort en die de jeugdige of zijn ouder van het budget willen betrekken, van goede kwaliteit is.
- 3. Het college kan een pgb weigeren te verstrekken:
 - a. voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening tenzij de jeugdige of zijn ouders de kosten van het pgb, die uitstijgen boven de kostprijs van de naar het oordeel van het college adequate individuele voorziening in natura, zelf willen bekostigen;
 - b. indien het college eerder een beslissing heeft herzien of ingetrokken omdat:
 - i. de jeugdige en/of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
 - ii. de jeugdige en/of zijn ouders niet heeft voldaan aan de aan de individuele voorziening of het persoonsgebonden budget verbonden voorwaarden;
 - iii. de jeugdige en/of zijn ouders de individuele voorziening of het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel heeft gebruikt;
 - c. Indien er sprake is van spoedeisende hulp;
 - d. voor zover deze is bedoeld voor begeleidings- of administratiekosten in verband met het pgb.

Artikel 3.4. Tarief pgb

- 1. De hoogte van een pgb:
 - a. wordt bepaald aan de hand van het onder 3.3. lid 1 bedoelde budgetplan voor zover dit het maximale tarief niet overschrijdt zoals genoemd in lid 3;
 - b. is toereikend om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede jeugdhulp in te kopen, en
 - c. wordt bepaald aan de hand van en tot het maximum van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate individuele voorziening in natura.
- 2. Het college houdt bij de vaststelling van de hoogte van het pgb rekening met het feit of er sprake is van professionele ondersteuning of informele ondersteuning
- 3. De hoogte van een pgb voor:
 - professionele ondersteuning bedraagt ten hoogste 80 % van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate te verstrekken voorziening in natura, of de goedkoopste adequate oplossing via de leverancier of de aanbieder waarmee de gemeente een contract heeft gesloten.
 - informele ondersteuning bedraagt:
 - voor ondersteuning die per uur berekend wordt maximaal € 20,- per uur
 - voor ondersteuning die per dagdeel berekend wordt maximaal € 20,- per dagdeel
 - voor ondersteuning die per etmaal berekend wordt maximaal € 30,- per etmaal
- 4. Het tarief zoals vermeld in lid 3 is een all-in tarief. Dat wil zeggen dat alle kosten zoals salaris, vervanging tijdens vakantie, verzekering(en) en reiskosten zijn opgenomen in dit tarief.

HOOFDSTUK 4 BESTRIJDING, MISBRUIK EN ONEIGENLIJK GEBRUIK VAN DE WET

Artikel 4.1. Nieuwe feiten en omstandigheden

Onverminderd artikel 8.1.2 van de wet doen een jeugdige of zijn ouders op verzoek of onverwijld uit eigen beweging aan het college mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een individuele voorziening.

Artikel 4.2. Herziening of intrekking

1. Onverminderd artikel 8.1.4 van de wet kan het college een beslissing aangaande een individuele voorziening herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:
 - a. de jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
 - b. de jeugdige of zijn ouders niet langer op de individuele voorziening of op het pgb zijn aangewezen;
 - c. de individuele voorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten;
 - d. de jeugdige langer dan 8 weken verblijft in een (residentiele)jeugdhulp instelling of een instelling als bedoeld in de Wet langdurige zorg of de Zorgverzekeringswet;
 - e. de jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele voorziening of het pgb, of
 - f. de jeugdige of zijn ouders de individuele voorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het is bestemd.
2. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen 6 maanden na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

Artikel 4.3. Opschorting betaling uit het pgb

1. Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting voor ten hoogste dertien weken van betalingen uit het pgb als er ten aanzien van een cliënt een ernstig vermoeden is gerezen dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 8.1.4. eerste lid, onder a, d en e van de wet.
2. Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het pgb voor de duur van de opname als sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 4.2. lid 1, onder d.
3. Het college stelt de pgb-houder schriftelijk op de hoogte van het verzoek op grond van het eerste lid.

Artikel 4.4. Terugvordering

1. Als het college een beslissing op grond van artikel 4.2. , eerste lid, onder a, heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens heeft plaatsgevonden, kan het college van degene die onjuiste of onvolledige gegevens heeft verschaft geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten individuele voorziening of het ten onrechte genoten pgb.
2. Het college kan het terug te vorderen bedrag bij dwangbevel invorderen.

Artikel 4.5. Onderzoek naar besteding pgb

Het college onderzoekt, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van pgb's.

Artikel 4.6 Toezichthouder

Het college wijst op grond van artikel 2.9 lid d Jeugdwet juncto de artikelen 5:11 tot en met 5:20 van de Awb personen aan die belast zijn met het houden van toezicht op de rechtmatigheid van de besteding van individuele voorzieningen.

HOOFDSTUK 5 KWALITEIT, KLACHTEN EN INSPRAAK

Paragraaf 5.1. Kwaliteitseisen

Artikel 5.1.1. Kwaliteitseisen

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen conform artikel 4.1.1. van de wet, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:
 - a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt;
 - b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg;
 - c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard.
2. Om na te gaan of de kwaliteit van de ondersteuning voldoende geborgd is, wordt onder meer gekeken naar de volgende punten:
 - a. de professional beschikt over de juiste kwalificaties om de ondersteuning te kunnen leveren, d.w.z. relevante opleiding, kennis en ervaring. Indien van toepassing registratie in het Kwaliteitsregister Jeugd dan wel een ander relevant beroepsregister;
 - b. het type zorg sluit aan bij de ondersteuningsbehoefte;
 - c. de professional beschikt over relevante keurmerken of certificeringen;
 - d. de professional beschikt over een actuele VOG, ook als het een informele zorgaanbieder betreft. Een VOG is niet nodig bij zorg door familie (eerste en tweedegraads) of partner.
3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 5.1.2. Verhouding prijs en kwaliteit

Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, rekening met:

- a. de aard en omvang van de te verrichten taken;
- b. de voor de sector toepasselijke CAO-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie;
- c. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
- d. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;
- e. kosten voor bijscholing van het personeel.

Paragraaf 5.2. Klachten en vertrouwenspersoon

Artikel 5.2.1. Klachtregeling

Het college behandelt klachten van jeugdigen of ouders die betrekking hebben op de wijze van afhandeling van hulpvragen en aanvragen als bedoeld in deze verordening, overeenkomstig de bepalingen van de Procedureregeling Klachtbehandeling gemeente Hengelo.

Artikel 5.2.2. Vertrouwenspersoon

1. Het college zorgt ervoor dat jeugdigen, ouders en pleegouders een beroep kunnen doen op een onafhankelijke vertrouwenspersoon.
2. Het college wijst jeugdigen en ouders erop dat zij zich desgewenst kunnen laten bijstaan door een onafhankelijke vertrouwenspersoon.

Paragraaf 5.3. Betrekken ingezetenen bij beleid

Artikel 5.3.1. Inspraak en medezeggenschap

1. Het college stelt ingezetenen, waaronder in ieder geval de jeugdige of hun vertegenwoordigers vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp te doen, vroegtijdig gevraagd en ongevraagd advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
2. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen, waaronder in ieder geval jeugdigen of hun vertegenwoordigers, kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie.
3. Het uitvoering geven aan de lokale medezeggenschap wordt in handen gelegd van een adviesraad.
4. De adviesraad adviseert over alle drie de beleidsvelden (jeugd, Wmo en werk en inkomen).
5. Het doel van de adviesraad is om, vanuit een onafhankelijke positie, een optimale betrokkenheid te bewerkstelligen van burgers bij het voorbereiden, vaststellen, uitvoeren en evalueren van het beleid ten aanzien van alle drie de beleidsvelden.

Artikel 5.3.2. Recht op uitdagen

1. Het college wijst de ingezetenen op de mogelijkheid initiatieven te ontplooien die het uitvoeren van taken van het college op grond van de wet betreffen.
2. Het college kan nadere regels stellen omtrent de in lid 1 beschreven mogelijkheid om initiatieven te ontplooien.

HOOFDSTUK 6 OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 6.1. Privacy

1. Het college verwerkt geen gegevens van een jeugdige of ouder, tenzij dit voor de uitvoering van de wet noodzakelijk is.
2. Het college is, bij de verwerking van persoonsgegevens, gehouden aan de wettelijke bepalingen in de Wmo/Jeugdwet, de daaruit afgeleide regelgeving, de Algemene wet bestuursrecht en de Europese Algemene Verordening Gegevensbescherming.
3. Het college stelt een regeling vast met betrekking tot gegevensverwerking.
4. Het college informeert de jeugdigen en hun ouders over zijn/hun privacy rechten en de gegevensverwerking die in het kader van de ondersteuning plaats vinden.

Artikel 6.2. Nadere regels

Het college kan nadere regels vaststellen ter uitvoering van deze verordening.

Artikel 6.3. Intrekking oude verordening

De Verordening jeugdhulp gemeente Hengelo 2015 1^e wijziging wordt ingetrokken.

Artikel 6.4. Overgangsbepalingen

1. Besluiten op grond van de Verordening jeugdhulp gemeente Hengelo 2015 1^e wijziging worden aangemerkt als besluiten op grond van deze Verordening.
2. Aanvragen, die zijn ingediend onder de Verordening jeugdhulp gemeente Hengelo 2015 1^e wijziging en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze Verordening.
3. Op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de Verordening jeugdhulp gemeente Hengelo 1^e wijziging wordt beslist met inachtneming van deze Verordening.

Artikel 6.5. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking de dag na de bekendmaking.

Artikel 6.6. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Jeugdhulp

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 17 juli 2018

De griffier,

De voorzitter,

TOELICHTING

Algemeen

Deze verordening geeft uitvoering aan de Jeugdwet. Deze wet maakt onderdeel uit van de bestuurlijke en financiële decentralisatie naar gemeenten van de jeugdzorg, de jeugd-ggz, de zorg voor verstandelijk beperkte jeugdigen en de begeleiding en persoonlijke verzorging van jeugdigen. Daarnaast wordt met deze wet een omslag gemaakt van een stelsel gebaseerd op een wettelijk recht op zorg (aanspraak) naar een stelsel op basis van een voorzieningenplicht voor gemeenten (voorziening), op een wijze zoals eerder is gebeurd met de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). Het wettelijke recht op jeugdzorg en individuele aanspraken op jeugdzorg worden hierbij vervangen door een voorzieningenplicht waarvan de aard en omvang in beginsel door de gemeente worden bepaald (maatwerk). Het doel van het jeugdzorgstelsel blijft echter onverminderd overeind: jeugdigen en ouders krijgen waar nodig tijdig bij hun situatie passende hulp, met als beoogd doel ervoor te zorgen de eigen kracht van de jongere en het zorgend en probleemoplossend vermogen van het gezin te versterken.

De Jeugdwet schrijft in de artikelen 2.9, 2.10 en 2.12 voor dat de gemeenteraad per verordening in ieder geval regels opstelt:

- over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen;
- met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;
- over de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen;
- over de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld;
- voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de Jeugdwet;
- over de wijze waarop ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van de Jeugdwet, en
- ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit van jeugdhulp, kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, waar het college ten aanzien daarvan de uitvoering van de Jeugdwet door derden laat verrichten. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Artikel 2.9 van de Jeugdwet biedt verder ruimte om met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens de Jeugdwet nadere regels te stellen. Deze verordening maakt hier spaarzaam gebruik van; om een meer compleet beeld te geven van de rechten en plichten van burgers en de gemeente. Daarnaast kan op grond van artikel 8.1.1, vierde lid, bij verordening bepaald worden onder welke voorwaarden de persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot zijn sociale netwerk.

Deze verordening kan niet los worden gezien van het beleidsplan, dat de raad op grond van artikel 2.2 van de Jeugdwet eveneens dient vast te stellen. In dit beleidsplan wordt het door het gemeentebestuur te voeren beleid vastgelegd met betrekking tot preventie en jeugdhulp, de uitvoering van kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering.

Toeleiding naar de jeugdhulp

De toeleiding naar de jeugdhulp kan op verschillende manieren plaatsvinden.

Vrij toegankelijk

In de verordening is onderscheid gemaakt tussen overige (vrij-toegankelijke) en individuele (niet vrij-toegankelijke) voorzieningen op het gebied van jeugdhulp (zie artikel 1.2., eerste, respectievelijk tweede lid). Voor een deel van de hulpvragen zal volstaan kunnen worden met een vrij-toegankelijke voorziening. Hier kunnen de jeugdige en zijn ouders gebruik van maken zonder dat zij daarvoor een verwijzing of een besluit van de gemeente nodig hebben. De jeugdige en zijn ouders kunnen zich voor deze jeugdhulp dus rechtstreeks tot de jeugdhulpaanbieder wenden.

Toegang jeugdhulp via de gemeente

Ook kan een hulpvraag van een jeugdige of zijn ouder binnenkomen bij de gemeente. De beslissing door de gemeente welke zorg een jeugdige of zijn ouder precies nodig heeft, komt vervolgens tot stand in overleg met die jeugdige en zijn ouders. In een gesprek tussen een door de gemeente ingezette deskundige en de jeugdige en zijn ouders zal gekeken worden wat de jeugdige en zijn ouders eventueel zelf of met behulp van hun netwerk kunnen doen aan het probleem. Als aanvullend daarop een voorziening op het gebied van jeugdhulp nodig is, dan zal eerst gekeken worden of dit een vrij-toegankelijke voorziening is of een niet vrij-toegankelijke voorziening. Is het laatste het geval dan neemt deze deskundige, namens het college, een besluit en verwijst hij de jeugdige door naar de jeugdhulpaanbieder die volgens de deskundige de aangewezen is om de betreffende problematiek aan te pakken.

Toegang via de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist

De Jeugdwet regelt daarnaast dat de jeugdhulp toegankelijk is na een verwijzing door de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist. Na een dergelijke verwijzing staat echter nog niet vast welke specifieke behandelvorm van jeugdhulp (dus bijvoorbeeld welke therapie) een jeugdige of zijn ouder precies nodig heeft. Een jeugdige kan op dat moment terecht bij de jeugdhulpaanbieder die de gemeente heeft ingekocht. In de praktijk zal het de jeugdhulpaanbieder zelf zijn die op basis van zijn professionele autonomie na de verwijzing beoordeelt welke voorziening precies nodig is (de behandelvorm), hoe vaak iemand moet komen (de omvang) en hoe lang (de duur). Bij deze beoordeling dient de jeugdhulpaanbieder zich te houden aan de afspraken die hij daarover met de gemeente heeft gemaakt in het kader van de contract- of subsidierelatie. Deze afspraken zien op hoe de gemeente haar regierol kan waarmaken en op de omvang van het pakket. Deze afspraken zullen verder ook ingaan op hoe de artsen en de gemeentelijke toegang goed van elkaar op de hoogte zijn van de doorverwijzing of behandeling van een kind, zodat de integrale benadering rond het kind en het principe van 1 gezin – 1 regisseur – 1 plan, met name bij multiproblematiek, kan worden geborgd en er geen nieuwe ‘verkokering’ zal plaatsvinden, waarbij professionals niet goed van elkaar weten dat zij bij het gezin betrokken zijn. Daarnaast zal de jeugdhulpaanbieder rekening moeten houden met de regels die de gemeente bij verordening heeft gesteld. Deze verordening regelt welk aanbod van de gemeente alleen via verwijzing of met een besluit van de gemeente toegankelijk is (zie artikel 1.2.).

Toegang via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter, het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting

Een andere ingang tot de jeugdhulp is via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter (via een kinderbeschermingsmaatregel of een maatregel tot jeugdreclassering), het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting. De gecertificeerde instelling is verplicht om bij de bepaling van de in te zetten jeugdhulp in het kader van een door de rechter opgelegde kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering te overleggen met de gemeente. Uiteraard kan bij dit overleg een kostenafweging plaatsvinden. De gemeente is op haar beurt

vervolgens gehouden de jeugdhulp in te zetten die deze partijen nodig achten ter uitvoering van de kinderschermingsmaatregel of de jeugdreclassering. Deze leveringsplicht van de gemeente vloeit voort uit het feit dat uitspraken van rechters te allen tijde moeten worden uitgevoerd om rechtsgelijkheid en rechtszekerheid te kunnen garanderen. Ook hier geldt dat de gecertificeerde instelling in beginsel gebonden is aan de jeugdhulp die de gemeente heeft ingekocht. Als de kinderrechter een ondertoezichtstelling of gezagsbeëindiging uitspreekt, wijst hij gelijktijdig in de beschikking de gecertificeerde instelling aan die de maatregel gaat uitvoeren. Dit kan de rechter juist omdat de raad voor de kinderscherming in zijn verzoekschrift een concreet advies geeft over welke gecertificeerde instelling de maatregel zou moeten uitvoeren. De raad voor de kinderscherming neemt een gecertificeerde instelling in zijn verzoekschrift op die na overleg met de gemeente en gezien de concrete omstandigheden van het geval hiervoor het meest geschikt lijkt. De raad voor de kinderscherming is verplicht om hierover met de gemeente te overleggen. Deze toegang wordt al in de Jeugdwet zelf geregeld en komt verder dus niet terug in deze verordening.

Toegang via de advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling (AMHK)

Ten slotte vormt ook het AMHK een toegang tot onder andere jeugdhulp. Het AMHK geeft advies over vermoedens en gevallen van huiselijk geweld en kindermishandeling, onderzoekt indien nodig op basis van een melding of er sprake is van kindermishandeling, motiveert zo nodig ouders tot accepteren van jeugdhulp en legt daartoe contacten met de hulpverlening. Deze toegang wordt al in de Jeugdwet zelf geregeld en komt verder dus niet terug in deze verordening.

Artikelsgewijs

Artikel 1.1. Begripsbepalingen

Onder het begrip ‘andere voorziening’ wordt in deze verordening verstaan een voorziening die niet op grond van de Jeugdwet wordt getroffen, maar in het kader van maatschappelijke ondersteuning, onderwijs, werk en inkomen of zorg. Zie ook artikel 2.9, onder b, van de wet. De individuele voorzieningen en overige voorzieningen zijn opgenomen in artikel 1.2. Hoe individuele voorzieningen verkregen kunnen worden, is nader geregeld in artikel 1.3. en verder.

Het gesprek is het mondeling contact bij het onderzoek naar de hulpvraag waarin het college - in de praktijk zal het college deze bevoegdheid mandateren aan deskundigen - met degene die jeugdhulp vraagt zijn gehele situatie bespreekt ten aanzien van de ondervonden problemen en de gevolgen daarvan en de gewenste resultaten van de te kiezen oplossingen.

De definitie van ‘pgb’ is opgenomen omdat de afkorting pgb in het spraakgebruik inmiddels meer is ingeburgerd dan voluit ‘persoonsgebonden budget’.

Het aantal definities van artikel 1 is beperkt aangezien de wet al een flink aantal definities kent die ook bindend zijn voor deze verordening. Deze wettelijke definities zijn dan ook niet nogmaals opgenomen in de verordening. Het betreft onder meer definities van centrale begrippen als ‘jeugdhulp’ en ‘jeugdige’. In de verordening gebruiken we de begrippen jeugdige en ouder overeenkomstig de Jeugdwet. Indien mogelijk aangeduid algemeen als ‘jeugdigen en ouders’ en specifiek veelal als ‘de jeugdige of zijn ouders’. Met de aanduiding ‘de jeugdige of zijn ouders’ bedoelen we: de jeugdige (van bijvoorbeeld 16 jaar of ouder) zelfstandig, de jeugdige met één of beide ouders (in de definitie van artikel 1 van de wet: de gezaghebbend ouder, adoptiefouder, stiefouder of een ander die een jeugdige als behorend tot zijn gezin verzorgt en opvoedt, niet zijnde een pleegouder) (bij een jeugdige tussen de 12 en de 16 jaar), of de ouders namens de jeugdige (bij een jeugdige jonger dan 12 jaar).

In artikel 1.1 van de wet is jeugdhulp als volgt gedefinieerd:

1°. ondersteuning van en hulp en zorg, niet zijnde preventie, aan jeugdigen en hun ouders bij het verminderen, stabiliseren, behandelen en opheffen van of omgaan met de gevolgen van psychische problemen en stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of een verstandelijke beperking van de jeugdige, opvoedingsproblemen van de ouders of adoptiegerelateerde problemen;

2°. het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijk verkeer en van het zelfstandig functioneren van jeugdigen met een somatische, verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking, een chronisch psychisch probleem of een psychosociaal probleem en die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, en

3°. het ondersteunen bij of het overnemen van activiteiten op het gebied van de persoonlijke verzorging gericht op het opheffen van een tekort aan zelfredzaamheid bij jeugdigen met een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking of een somatische of psychiatrische aandoening of beperking, die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, met dien verstande dat de leeftijdsgrens van achttien jaar niet geldt voor jeugdhulp in het kader van jeugdstrafrecht.

Overige voorzieningen kenmerken zich doordat zij vrij toegankelijk zijn. Dat wil zeggen: zonder dat eerst een onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers heeft plaatsgevonden, kan van de voorziening gebruik worden gemaakt. Een overige voorziening kan bestaan uit diensten, activiteiten of zaken die toegankelijk zijn voor specifieke groepen of voor de gehele bevolking. Aan de toelating tot een overige voorziening gaat géén beschikking van het college vooraf.

Ook de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kent een aantal definitiebepalingen die voor deze verordening van belang zijn, zoals:

- aanvraag (artikel 1:3, derde lid, van de Awb): een verzoek van een belanghebbende om een besluit te nemen;
- beschikking (artikel 1:3 tweede lid Awb): een besluit dat niet van algemene strekking is, met inbegrip van de afwijzing van een aanvraag daarvan.

Artikel 1.2. Vormen van jeugdhulp

Dit artikel geeft een nadere uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder a, van de wet, waarin is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen. Uit de memorie van toelichting op de wet (Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 3) komt naar voren dat de burger recht heeft op een duidelijk beeld van het aanbod van voorzieningen binnen de gemeente.

Het begrip 'voorziening' is een lastig te vatten begrip. De wetgever waagt zich dan ook niet aan een definitie, maar geeft wel in de memorie van toelichting aan dat de door de gemeente te treffen voorziening zowel een algemene, vrij toegankelijke voorziening kan zijn als een individuele voorziening. Een individuele voorziening zal vaak betrekking hebben op meer gespecialiseerde zorg. De gemeente bepaalt zelf welke hulp vrij toegankelijk is en welke niet. Voor de niet vrij toegankelijke vormen van ondersteuning zal door de gemeente (artikel 1.3.) of door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts en de jeugdhulpaanbieder (artikel 1.4.) eerst beoordeeld moeten worden of de jeugdige of zijn ouders deze ondersteuning daadwerkelijk nodig hebben.

Voorzieningen in de zin van de Jeugdwet zijn gerelateerd aan de driedelige wettelijke definitie van jeugdhulp (zie de toelichting op artikel 1). Een voorziening kan derhalve een breed spectrum van verschillende soorten ondersteuning, hulp en zorg omvatten. Een beschrijving is gewenst omdat de wetgever gemeenten opdraagt ervoor te zorgen dat de burger zich een beeld kan vormen van de voorzieningen in het kader van jeugdhulp.

Artikel 1.2. van deze verordening biedt een overzicht van het palet aan overige en individuele voorzieningen dat het college ter beschikking staat. Omdat het aanbod van overige en individuele

voorzieningen zich in de praktijk zal moeten ontwikkelen, biedt het derde lid het college de mogelijkheid om desgewenst nadere regels te stellen.

Artikel 1.3. Toegang jeugdhulp via gemeente, indiening hulpvraag

Voor de toeleiding naar een overige voorziening of het verkrijgen van een individuele voorziening geldt de vanaf artikel 1.3 beschreven procedure.

Lid 1 van dit artikel regelt de start van het toegangstraject voor jeugdigen en ouders met een hulpvraag.

Lid 2 is een letterlijke weergave van artikel 2.4, tweede lid, onderdeel b, van de wet en regelt de uitvoering van de verplichting van het college om jeugdhulp in te zetten die nodig wordt geacht in situaties waarbij de uitvoering van jeugdbescherming en jeugdreclassering aan de orde is. In die situaties zal in eerste instantie een beroep moeten worden gedaan op het voorzieningenpakket dat door de gemeente is ingekocht via subsidies dan wel contracten.

Lid 3 beschrijft een toeleidingssituatie bij crisissituaties. Beschreven wordt welke mogelijkheden het college dan heeft om adequaat te reageren. Het gaat dan om situaties waarbij gesloten jeugdhulp nodig is vanwege ernstige opgroei- en opvoedingsproblemen. Volgens artikel 6.1.8 van de wet kan het college hiervoor bij de kinderrechter een verzoek indienen voor een machtiging, een spoedmachtiging of een voorwaardelijke machtiging.

In lid 4 is bepaald dat het college de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen ervan, vast in een beschikking. Onder beschikking wordt overeenkomstig artikel 1:3 tweede lid van de Awb verstaan: een besluit van niet algemene strekking, met inbegrip van de afwijzing van een aanvraag. Het is mogelijk om een bezwaarschrift in te dienen tegen deze beschikking.

In lid 5 van dit artikel is geregeld dat onder andere de jeugdige en ouders die een beroep doen op een overige voorziening zoals een opvoedcursus, zich hier direct toe kunnen wenden zonder de procedure vanaf artikel 1.3 te hoeven doorlopen.

Artikel 1.4. Toegang jeugdhulp via huisarts, jeugdarts of medisch specialist

Artikel 1.4. regelt de wijze waarop het college omgaat met de toegang via de huisarts, medisch specialist en jeugdarts tot de jeugdhulp zoals geregeld in artikel 2.6, eerste lid, onder g, van de wet. De huisarts, medisch specialist of jeugdarts kan een jeugdige of zijn ouders verwijzen naar een individuele voorziening waarmee de gemeente een contract heeft afgesloten.

In lid 2 is opgenomen dat de externe verwijzers het college in kennis stellen van een doorverwijzing. Andersom stelt het college de externe verwijzers op de hoogte van de soort zorg die wordt ingezet. Dit lid is opgenomen om er voor te zorgen dat er zicht komt, zowel bij de externe verwijzers als bij het college, op de in te zetten behandeling.

In het bestek is geregeld dat de jeugdhulpaanbieder binnen 5 werkdagen melding doet bij het college dat een cliënt naar hem is doorverwezen via de huisarts, medisch specialist en jeugdarts.

Daaropvolgend dient de jeugdhulpaanbieder het behandelplan in bij de gemeente, die op basis van dit plan de bekostiging start.

In lid 4 is opgenomen dat de verlenging en/ of aanpassing van de bekostiging van zorg ter beoordeling van het college is. Daarmee wordt de wettelijke verwijzbevoegdheid van de externe verwijzers gerespecteerd, maar kan het college op basis van het behandelplan van de aanbieder wel de afweging maken of de afgesproken resultaten behaald zijn of dat het wenselijk is dat de jeugdige alsnog door het toegangsteam wordt gezien.

Artikel 2.1 Indienen (aan)melding

In lid 1 is aangegeven dat bij het college een (aan)melding kan worden gedaan en door wie.

De melding is vormvrij en kan schriftelijk, elektronisch, mondeling of telefonisch bij het college worden gedaan.

In het tweede lid staat aangegeven dat niet als (aan)melding wordt aangemerkt de vraag die meteen kan worden beantwoord en geen nader onderzoek behoeft. Te denken valt hier bijvoorbeeld aan dat uit het eerste contact kan blijken dat de jeugdige en/of ouder eenvoudig kan worden verwezen naar een andere instantie of dat de jeugdige en/of ouder een voorlichting wenst over het gevoerde beleid.

Artikel 2.2. Legitimatie

In het kader van de rechtmatigheid wordt de identiteit van de jeugdige en/of ouders vastgesteld aan de hand van een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht.

Artikel 2.3. Onderzoek

Deze bepaling is hier opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen en te zorgen dat jeugdigen en ouders goed worden geïnformeerd.

In het eerste lid staat vermeld dat het college zo spoedig mogelijk een afspraak maakt voor een gesprek. Bij de vaststelling van de datum, het tijdstip en de locatie voor het gesprek kunnen dan ook al wat concrete vragen worden gesteld of aan de jeugdige of zijn ouders worden verzocht om nog een aantal stukken te overleggen.

Het derde lid dient ter voorbereiding van het gesprek waarbij voor het onderzoek naar aanleiding van de melding relevante bekende gegevens in kaart worden gebracht, zodat cliënten niet worden belast met vragen over zaken die bij de gemeente al bekend zijn en een goede afstemming mogelijk is met eventuele andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen. De regels met betrekking tot de privacy van betrokkenen en gegevensuitwisseling die gelden op grond van de Jeugdwet en de Wet bescherming persoonsgegevens zijn hierop van overeenkomstige toepassing. Indien gegevens nodig zijn waartoe het college geen toegang heeft in verband met de privacyregels, kan het college de jeugdige of zijn ouders vragen om toestemming om deze op te vragen of in te zien.

De tweede zin van het derde lid vloeit voort uit het amendement Voordewind/Ypma (Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 83). De wet vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling is toch in de verordening opgenomen vanwege het belang om in de verordening een zorgvuldige procedure te waarborgen en te zorgen dat jeugdigen en ouders goed worden geïnformeerd over hun rechten en plichten. Dat jeugdigen en ouders niet gedwongen kunnen worden om een familiegroepsplan op te stellen spreekt voor zich, uiteraard kan het college het – in bepaalde gevallen waar dat meerwaarde zou kunnen hebben – wel aanraden en stimuleren. Bovendien, ook als er geen familiegroepsplan wordt opgesteld, zullen bepaalde zaken die ter sprake kunnen komen tijdens het opstellen van een familiegroepsplan óók ter sprake komen tijdens het onderzoek (een gesprek tussen deskundigen en de jeugdige of zijn ouders, zie artikel 2.4., eerste lid). Dan gaat het bijvoorbeeld om het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de hulpvraag te vinden.

De gemeente heeft in dezen de taak om haar beleid zo vorm te geven dat het gericht is op het tot stand brengen en uitvoeren van familiegroepsplannen (artikel 2.1, onder g, van de wet). Het kan zijn dat het nodig is om enige vorm van ondersteuning te bieden bij het opstellen van een familiegroepsplan om hier effectief uitvoering aan te geven. Dat deze ondersteuning geboden dient te worden als de jeugdige of zijn ouders hier behoefte aan hebben, wordt bevestigd in de laatste zin van het derde lid. Uiteraard kunnen de jeugdige of zijn ouders niet gedwongen worden om ondersteuning te accepteren, maar kan het college het – in bepaalde gevallen waar dat meerwaarde

zou kunnen hebben – ook hier wel aanraden en stimuleren. Welke vorm deze ondersteuning heeft, is aan de gemeente, bovendien kan deze van geval tot geval verschillen.

Het familiegroepsplan moet binnen redelijke termijn opgesteld worden. Een vaste termijn stellen is niet mogelijk, aangezien dit ook mede afhangt van de mate waarin en de vorm van eventuele geboden ondersteuning. Omdat het onderwerp zal zijn van het onderzoek, ligt het voor de hand het familiegroepsplan voorafgaand aan het begin van het onderzoek wordt opgesteld. Maar ook tijdens het onderzoek kan mogelijk nog de (gedeelde) wens ontstaan om de eigen kracht nader te onderzoeken en een familiegroepsplan op te stellen. Zo de situatie zich daarvoor leent, kan dan besloten worden hiermee aan de slag te gaan en het onderzoek daarna voort te zetten.

In het vierde lid is een bepaling opgenomen ter voorkoming van onnodige bureaucratie. Als de gemeente al een dossier heeft van de jeugdige of zijn ouders, en de jeugdige of zijn ouders geven toestemming om dit dossier te gebruiken, dan kan een vooronderzoek achterwege blijven. Een gesprek over de acute hulpvraag is dan in de regel nog wel nodig. Indien de hulpvraag ook al bekend is, en het bijvoorbeeld over een vervolgvraag gaat, dan kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders ook van het gesprek worden afgezien. Dit laatste is bepaald in artikel 2.4., derde lid.

Artikel 2.4 Gesprek

Voor een zorgvuldig te nemen besluit is het van belang dat alle feiten en omstandigheden van de specifieke hulpvraag worden onderzocht. Daarbij is het van belang dat het onderzoek in samenspraak met de jeugdige en zijn ouders wordt verricht. Voor een zorgvuldig onderzoek is veelal persoonlijk contact nodig om een totaalbeeld van de jeugdige en zijn ouders te krijgen. Het ligt daarom ook voor de hand dat tijdens een gesprek met de jeugdige en zijn ouders het een en ander wordt besproken. Of dit gesprek op een gemeentelocatie plaatsvindt, op school, bij de jeugdige of zijn ouders thuis, of bij een andere deskundige zal afhankelijk van de concrete situatie worden besloten. Indien nodig voor het onderzoek, kan ook sprake zijn van meerdere (openvolgende) gesprekken.

In het gesprek zou duidelijk moeten worden hoe ook de meest complexe individuele voorzieningen kunnen worden getroffen. De wetgever omkleedt de procedure om te komen tot een individuele voorziening met allerlei waarborgen rond een deskundige beoordeling. Het kan zelfs gaan om diagnostiek om voor een psychiatrische behandeling in aanmerking te komen of voor een verblijf in 24-uursopvang. Dat zijn zwaarwegende beslissingen waaraan professioneel onderzoek en afweging aan ten grondslag ligt.

In het eerste lid is opgenomen dat het gesprek zo spoedig mogelijk moet plaatsvinden. Het hangt af van de situatie hoe snel dat kan of moet plaatsvinden.

In de onderdelen a tot en met g zijn de onderwerpen van het gesprek weergegeven. Het betreft uiteraard altijd maatwerk. Indien de jeugdige al bij de gemeente bekend is, zullen een aantal gespreksonderwerpen niet meer uitgediept hoeven te worden en zal bijvoorbeeld alleen kunnen worden gevraagd of er nog nieuwe ontwikkelingen zijn. Komen een jeugdige of zijn ouders voor het eerst bij de gemeente, dan zal het gesprek dienen om een totaalbeeld van de jeugdige en zijn situatie te krijgen. In onderdeel c wordt de eigen kracht van jeugdigen en ouders voorop gesteld overeenkomstig het in de considerans van de wet vermelde uitgangspunt dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt. Een te verstrekken voorziening kan ook juist nodig zijn om de mate van probleemoplossend vermogen van de jeugdige en zijn ouders en die van de naaste omgeving te versterken.

Ten aanzien van de afstemmingsplicht in onderdeel e valt te denken aan een voorziening die een jeugdige ontvangt op grond van de AWBZ of de Zvw en een voorziening op het gebied van passend onderwijs.

Het tweede lid bevestigt de regeling van het familiegroepsplan in de Jeugdwet (artikel 2.1, onder g, in samenhang met artikel 1.1). De wet vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling is toch in de verordening opgenomen vanwege het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van jeugdigen en ouders te geven.

Als de jeugdige en zijn ouders wel een familiegroepsplan hebben opgesteld, dan wordt dit als eerste bij dat onderzoek betrokken. Uiteindelijk zal altijd het college moeten oordelen welke jeugdhulp zij nodig acht en in welke mate de jeugdige en zijn ouders, zo nodig met hulp uit de naaste omgeving, op eigen kracht bepaalde problemen (deels) kunnen oplossen. Een deugdelijk familiegroepsplan, al dan niet opgesteld met ondersteuning van de gemeente, kan deze stap in het proces vergemakkelijken. Het college dient een familiegroepsplan als eerste te betrekken bij het onderzoek; het kan een deugdelijk familiegroepsplan niet zomaar naast zich neerleggen.

Het derde lid dient ertoe ouders te informeren.

Artikel 2.5. Rapportage

Dit artikel is opgenomen in het belang van een zorgvuldige dossiervorming en een zorgvuldige procedure. De invulling van deze verslagplicht is vormvrij. Het college verstrekt een weergave van de uitkomsten van het onderzoek. Dat moet in beginsel schriftelijk. De rapportage wordt vervolgens ter kennisname verzonden naar de jeugdige en/of zijn ouders.

Artikel 2.6. Extern deskundigenonderzoek

In lid 1 is bepaald het college bevoegd is om de jeugdige en/of ouders op te roepen in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats en tijdstip en te laten onderzoeken en/of ondervragen door een of meer daartoe aangewezen deskundigen. Dit alles met de beperking dat dit in het belang moet zijn van het onderzoek. Het college mag dus geen gegevens (doen) opvragen waarin hij uit andere hoofde geïnteresseerd is.

Het is bij de adviesaanvraag van belang dat hierbij een heldere vraag of afgebakende opdracht wordt verstrekt, zodat duidelijk is voor de jeugdige en/of ouders en de adviseur welk aanvullend onderzoek nog nodig is.

Artikel 3.1. Toekenning individuele voorziening

In dit artikel wordt duidelijk gemaakt welke afwegingsfactoren het college hanteert bij toekenning van individuele voorzieningen, inclusief het pgb. Hierbij is het voor het college van belang de mate van 'eigen kracht' en het al of niet gedeeltelijk gebruik kunnen maken van een overige of andere voorziening, goed te beoordelen. Dit is vastgelegd in lid 1.

Lid 2 heeft betrekking op de situatie, dat een verwijzing op grond van artikel 1.4. die door het college moet worden uitgevoerd, aan de orde is. Er dient dan een schriftelijke toekenning van een individuele voorziening plaats te vinden.

Artikel 3.2 Inhoud beschikking

Indien de jeugdige of zijn ouders een formele aanvraag bij het college indienen (artikel 2.6.) of er overeenkomstig de artikelen 1.3. vierde lid en 1.4. derde lid, een beschikking afgegeven wordt, dient het college een schriftelijke beschikking op te stellen, waartegen zij bezwaar en beroep op grond van de Awb kunnen indienen. Uitgangspunt van de wet is dat de jeugdige of zijn ouders een voorziening in 'natura' krijgen. Indien gewenst door de jeugdige of zijn ouders bestaat echter de mogelijkheid van het toekennen van een pgb.

Het eerste lid bevestigt de regeling van deze onderwerpen in de Jeugdwet en de Awb en is hier opgenomen in het belang van burgers om hen in de verordening een zo compleet mogelijk beeld te

geven van hun rechten en plichten. De mogelijkheid om bezwaar in te dienen tegen de beschikking en ook de daarop volgende mogelijkheid van beroep bij de rechter is geregeld in de Awb en geldt in beginsel voor alle beschikkingen. Indien een jeugdige of zijn ouders in bezwaar en beroep willen gaan, hebben zij op grond van de Awb het recht op het indienen van een aanvraag, waarmee een voor bezwaar en beroep vatbaar besluit kan worden uitgelokt. Ook de weigering, of het te lang uitblijven van een beschikking, geeft de burger op grond van de Awb de ingang van bezwaar en beroep.

Lid 2 geeft aan welke elementen de beschikking voor een voorziening in natura dient te bevatten.

Lid 3 vermeldt de inhoudseisen voor de pgb-beschikkingen.

Artikel 3.3. Criteria voor een pgb

Op grond van artikel 8.1.1 van de wet is bepaald dat indien de jeugdige of zijn ouders dit wensen, het college hen een pgb verstrekt dat hen in staat stelt die jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken.

Een pgb wordt verstrekt indien:

- de jeugdige of zijn ouders, eventueel met hulp, in staat zijn de aan de pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;
- de jeugdige of zijn ouders zich gemotiveerd op het standpunt stellen dat zij de individuele voorziening, die wordt geleverd door een aanbieder, niet passend achten.
- het college van oordeel is dat er voldoende waarborg is dat de voorziening van goede kwaliteit is.

Om te kunnen vaststellen of de jeugdige of zijn ouders aan deze voorwaarden voldoen, wordt van de jeugdige of zijn ouders verwacht dat zij een gemotiveerd verzoek indienen als zij voor een pgb in aanmerking willen komen. Aan dit verzoek wordt een aantal eisen verbonden, dat is opgenomen in het eerste lid.

In het tweede lid van dit artikel zijn specifieke bepalingen over het pgb opgenomen. Hierin is aangesloten op artikel 8.1.1 van de wet, dat voor het pgb is aangepast aan de verwante regelgeving met betrekking tot de maatschappelijke ondersteuning als geregeld in de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo).

In artikel 8.1.1, vijfde lid, onderdeel a, van de wet is bepaald dat het college een pgb kan weigeren voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening. De formulering in artikel 8.1.1 maakt nog wel mogelijk dat jeugdigen of hun ouders zelf kunnen bijbetalen wanneer het tarief van de door hen gewenste aanbieder duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Het college kan het pgb dan slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan het door het college voorgesteld aanbod. Deze, uit het amendement Bisschop en Voortman voortvloeiende mogelijkheid is expliciet vastgelegd in lid 3 sub a.

Tevens is in het derde lid (sub b) bepaald dat het college een pgb kan weigeren indien het college eerder een beslissing voor het verstrekken van een individuele voorziening of pgb heeft herzien in verband met het verstrekken van onjuiste of onvolledige gegevens, het niet voldoen aan de voorwaarden die verbonden zijn aan de individuele voorziening of pgb of een onjuiste besteding van een pgb.

Als er sprake is van ondersteuning in een spoedeisende situatie, is er nog geen sprake van geïndiceerde ondersteuning. In zo'n geval is de ondersteuning niet mogelijk via een pgb. Zodra het

reguliere onderzoek is afgerond en een individuele voorziening blijkt aan de orde, dan kunnen de jeugdige en/of zijn ouders uiteraard wel een verzoek indienen voor een pgb (sub c).

Een pgb is niet mogelijk voor de betaling van een persoon die jeugdige en/of zijn ouders begeleidt met het beheer van het pgb. Ook mogen er van het pgb geen administratiekosten worden betaald (sub d).

Artikel 3.4 Tarief pgb

In artikel 2.9 sub c en artikel 2.10 van de wet staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld, waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn. De maximale hoogte van een pgb is in de verordening begrensd op de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate door het college ingekochte individuele voorziening in natura.

Lid 1: De hoogte van het pgb wordt bepaald aan de hand van het ingediende pgb-plan en aan de hand van vastgestelde maximale pgb-tarieven. Sub b is gebaseerd op artikel 2.10 van de wet. Hierin staat dat het pgb toereikend moet zijn.

Lid 2: Voor de hoogte van het pgb is ook bepalend of de ondersteuning wordt ingekocht bij een professionele hulpverlener/zorgorganisatie (professionele ondersteuning) of bij iemand uit de eigen familie of sociale netwerk (informele ondersteuning).

Lid 3: Het derde lid geeft regels voor de wijze van berekening van de hoogte van de bedragen voor pgb's.

Het maximum budget voor professionele dienstverlening is afgeleid van de kostprijs voor de voorziening in natura, die het college is verschuldigd voor de individuele voorziening. Het budget is hieraan niet gelijk, omdat aan gecontracteerde aanbieders zware eisen worden gesteld onder andere met betrekking tot zorgcontinuïteit, regeling klachtrecht en medezeggenschap en inzet competent personeel die kostprijsverhogend werken. Daarnaast zijn de overheadkosten van kleine aanbieders en zzp'ers in het algemeen lager dan die van aanbieders, omdat de aanbieders aan allerlei eisen moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een contract.

Bij ondersteuning in het informele circuit wordt uitgegaan van lagere tarieven, omdat in dat geval sprake is van het ontbreken van kosten die professionele dienstverleners wel hebben. Te denken valt aan overheadkosten, verzekeringen en pensioenvoorzieningen. Hierbij is aansluiting gezocht bij de regeling langdurige zorg, artikel 5.22 lid 1. Hier wordt ook uitgegaan van een tarief van € 20,- per uur of per dagdeel voor informele zorg.

De hoogte van een pgb is opgebouwd uit verschillende kostencomponenten, zoals salaris, vervanging tijdens vakantie, verzekeringen en reiskosten.

Artikel 4.1. Nieuwe feiten en omstandigheden

Dit artikel is een uitwerking van artikel 8.1.2 van de wet.

Artikel 4.2. Herziening of intrekking

Lid 1 is een uitwerking van artikel 8.1.4. van de wet. Daarnaast is opgenomen dat rekening kan worden gehouden met een langdurige opname in een instelling (wlz, zorgverkeringswet of jeugdwet).

Lid 2 is een 'kan' bepaling. Een pgb wordt verstrekt met de bedoeling dat men daarmee een voorziening treft. Als binnen zes maanden na de uitbetaling van het pgb geen voorziening is getroffen, heeft het college de bevoegdheid om de beslissing geheel of gedeeltelijk in te trekken.

Artikel 4.3. Opschorting betaling uit het pgb

Met dit artikel wordt uitvoering gegeven aan artikel 2.9 onder d van de wet, in combinatie met artikel 8, vierde lid aanhef en onder f, van de Regeling Jeugdwet. Er wordt mee beoogd misbruik en oneigenlijk gebruik van pgb's te bestrijden.

In bepaalde gevallen is (tijdelijke) opschorting van een betaling uit het pgb naar aanleiding van een declaratie een beter instrument dan beëindiging of weigering of zelfs intrekken of herzien van het verleningsbesluit. Middels opschorting kan ruimte geboden worden voor herstelmaatregelen of nader onderzoek.

Het tweede lid is toegevoegd omdat het voor kan komen dat een cliënt tijdelijk geen gebruik van een individuele voorziening of pgb kan maken door (tijdelijke) opname in een instelling. In dat geval kan het praktischer zijn de maatwerkvoorziening of het pgb tijdelijk op te schorten. Volgens het derde lid stelt het college de pgb-houder schriftelijk op de hoogte van het verzoek.

Artikel 4.4. Terugvordering

In dit artikel is de bevoegdheid aan het college gegeven tot het (in geldswaarde) terugvorderen van een ten onrechte verstrekte individuele voorziening of pgb. Hierbij is tevens bepaald dat het college het terug te vorderen bedrag bij dwangbevel kan invorderen.

De artikelen 4.1. tot en met 4.3. zijn een uitwerking van de bij nota van wijziging (Kamerstukken II 2013/14 33 684, nr. 11, artikel D) ingevoegde verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder d, van de wet, waarbij is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. In de toelichting op de nota van wijziging is voorts vermeld dat het tot de gemeentelijke verantwoordelijkheid behoort misbruik van de geboden voorzieningen te voorkomen en, waar nodig, op te treden tegen onterecht gebruik van individuele voorzieningen of persoonsgebonden budgetten.

De artikelen 4.1. tot en met 4.3. geven handen en voeten aan de bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik en zijn opgenomen in deze verordening. De wettekst van de artikelen 8.1.2 tot en met 8.1.4 is veelal beperkt tot de pgb. Waar mogelijk en zinvol, is dit ter uitwerking van de delegatiebepaling in artikel 2.9, onder d, van de wet, in de verordening uitgebreid tot de individuele voorziening in natura. Hiervoor kan ook steun gevonden worden in de tekst van de toelichting op artikel 8.1.2, waarbij is vermeld dat de in het eerste lid geregelde inlichtingenverplichting als uitgangspunt heeft dat van de jeugdige en zijn ouders aan wie een individuele voorziening of een daaraan gekoppeld pgb is verstrekt, verlangd kan worden dat ze voldoende gegevens en inlichtingen verstrekken om het college in staat te stellen te beoordelen of het beroep op die individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb terecht is gedaan. Indien het de jeugdige of zijn ouders redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat er feiten en omstandigheden, of daarin opgetreden wijzigingen, zijn die van invloed kunnen zijn op de toekenning van de individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb, dienen zij dit onverwijld aan het college te melden. Verstrekken zij niet onverwijld uit eigen beweging of op verzoek van het college alle gevraagde inlichtingen en bewijsstukken, dan heeft dat gevolgen voor de toekenning van de voorziening of het daaraan gekoppelde pgb. Het college kan niet alleen bij een aanvraag, maar ook in andere stadia concrete informatie en bewijsstukken van de belanghebbende vragen.

Artikel 4.6 Toezichthouder

Dit artikel biedt de grondslag voor het aanwijzen van een toezichthouder. De toezichthouder is belast met het houden van toezicht op de rechtmatigheid van de besteding van individuele voorzieningen.

Bijvoorbeeld als de gemeente rechtmatigheidsonderzoeken wil laten doen naar de bestedingen van pgb's.

Artikel 5.1.1. Kwaliteitseisen

In het eerste lid zijn een aantal voor de hand liggende kwaliteitseisen uitgewerkt. In lid 2 is bepaald welke verdere eisen er zijn gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen. In het derde lid is geregeld dat het college toeziet op de naleving van de betreffende kwaliteitseisen.

Artikel 5.1.2. Verhouding prijs en kwaliteit

Het college kan de uitvoering van de Jeugdwet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de jeugdige of zijn ouders, door aanbieders laten verrichten (artikel 2.11, eerste lid, van de Jeugdwet). Met het oog op gevallen waarin dit ten aanzien van jeugdhulp, kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering gebeurt, moeten bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (artikel 2.12 van de Jeugdwet). Daarbij dient in ieder rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Om te voorkomen dat er alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering worden in dit artikel een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven (naast de prijs) rekening dient te houden. Hiermee wordt bereikt dat er een beter beeld ontstaat van reële kostprijs voor de activiteiten die zij door aanbieders willen laten uitvoeren. Uitgangspunt is dat de aanbieder kundig personeel inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Hiervoor is ten minste een beeld nodig van de vereiste activiteiten en de arbeidsvoorwaarden die daarbij horen. Dit biedt een waarborg voor werknemers dat hun werkzaamheden aansluiten bij de daarvoor geldende arbeidsvoorwaarden.

Artikel 5.2.1 Klachtenregeling

Dit artikel regelt het gemeentelijke klachtrecht. De gemeente is al op grond van de Awb in het algemeen verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van personen en bestuursorganen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn. Gelet op het van toepassing zijnde hoofdstuk 9 van de Awb, waarin een uitvoerige regeling omtrent klachtbehandeling is gegeven, en ook het recht is neergelegd om na de afhandeling van de klacht de bevoegde ombudsman te verzoeken een onderzoek in te stellen, kan in deze verordening met een enkele bepaling worden volstaan.

In de regel zal eerst de aanbieder worden aangesproken bij klachten over de wijze van behandeling. De klachtmogelijkheid tegenover de aanbieder is geregeld in artikel 4.2.1 e.v. van de wet. Pas wanneer dit klachtrecht niet bevredigend is, of niet logisch, bijvoorbeeld bij gedragingen van gemeenteambtenaren, dan komt de gemeentelijke klachtmogelijkheid in zicht. De klacht wordt dan afgehandeld overeenkomstig de bepalingen van de Procedureregeling Klachtbehandeling gemeente Hengelo.

Artikel 5.2.2. Vertrouwenspersoon

In artikel 2.6, eerste lid, onder f, van de wet is bepaald dat het college ervoor verantwoordelijk is dat jeugdigen, hun ouders of pleegouders een beroep kunnen doen op een vertrouwenspersoon. De wet adresseert het college rechtstreeks en vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling uit de wet is toch in de verordening opgenomen vanwege het in het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van jeugdigen en ouders te geven. Iedere cliënt die vragen, klachten over en/of problemen heeft met zijn/haar (rechts)positie en over de (toeleiding naar) jeugdhulp, mag ondersteuning krijgen van een vertrouwenspersoon. Als

gemeente hebben we de plicht om aan onze inwoners kenbaar te maken dat ze gebruik mogen maken van deze vorm van ondersteuning.

Artikel 5.3.1. Inspraak en medezeggenschap

Lid 1 en 2 geven uitvoering aan artikel 2.10 van de wet . In artikel 2.10 worden de artikelen 2.1.3, derde lid, en 2.5.1 (jaarlijks cliëntervaringsonderzoek) van de Wmo 2015 van overeenkomstige toepassing verklaard. Ingevolge artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo 2015 dient bij verordening te worden bepaald op welke wijze ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van deze wet.

Lid 3: Het college betreft een adviesraad bij de uitvoering van het beleid jeugdhulp.

Lid 4: De adviesraad adviseert over 3 beleidsvelden, namelijk jeugd, Wmo en Werk en inkomen.

Lid 5: Het doel van de adviesraad is om inwoners op een gestructureerde manier te betrekken bij de beleidsontwikkeling, beleidsuitvoering en beleidsevaluatie van de jeugdhulp om zo bij te dragen aan de totstandkoming of verbetering van dit beleid.

Artikel 5.3.2. Recht tot uitdagen

Het recht tot uitdagen is een nieuw fenomeen dat kansen biedt om het samenspel tussen de overheid en de burgers te vernieuwen en om de dienstverlening op het gebied van zorg en ondersteuning beter te laten aansluiten bij de behoeften van de burgers. In lid 1 wordt geregeld dat het college burgers actief moet wijzen op de mogelijkheden van het recht op uitdagen. Lid 2 legt de bevoegdheid tot het stellen van nadere regels voor de initiatieven die voort komen uit het recht op uitdagen neer bij het college.

Artikel 6.1. Privacy

In dit artikel wordt weergegeven hoe de gemeente omgaat met gegevensverwerking. Hierbij wordt rekening gehouden met de geldende wet- en regelgeving.

Artikel 6.2. Nadere regels

Het kan noodzakelijk zijn om nadere regels te stellen op het gebied van onderwerpen die niet expliciet als onderwerp van nadere regelgeving zijn aangemerkt. Dit artikel biedt de grondslag hiervoor.

Artikel 6.3. Intrekking oude verordening

In dit artikel wordt de oude verordening ingetrokken.

Artikel 6.4. Overgangsbepalingen

In het eerste lid is bepaald dat besluiten die berusten op bepaalde artikelen van de in te trekken verordening, voortaan berusten op de overeenkomstige artikelen van de nieuwe verordening. Dit wordt omhangen genoemd. De besluiten hangen voortaan aan de nieuwe verordening.

In het tweede lid is bepaald dat aanvragen die voor de inwerkingtreding van deze nieuwe verordening zijn ingediend maar waarop bij de inwerkingtreding nog niet is beslist, worden afgedaan op grond van de nieuwe verordening.

In het derde lid is voor lopende bezwaarschriften bepaald dat deze volgens de nieuwe verordening worden afgedaan.

Artikel 6.5. Inwerkingtreding

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van deze verordening.